

VOORKANT

ADVERTENTIES, BINNENKANT COVER!!!

8-11

DE HISTORIE VAN

34-38

DKOD IN HET KORT
DEEL VIII & IX

inhoud

JUBILEUM 2006 / 2007
TEMPO Jaargang 63, nummer 6
Februari 2007

In gesprek met:

Tjaerd de Jong

14
t / m

28

OBD@FAN

30

OVERIGE ITEMS:

4 / 5 Adressen bestuur, Van het Bestuur & Mededeling KLEDING

6 *Foto's:*
Fet Foudt Veeft

7 Festiviteiten
75 jarig JUBILEUM

12 *Ungezonden:* Karin de Rooter

13 *Genomineerden:*
Fotowedstrijd

28 Rooster Oudpapier

29 *Foto's Carnaval*

32 Verslag & Foto's AC: Quiz-avond

33 *Nieuwe trainers:*
René Bakker

39 *Programma*

39 / 40 Ledenadministratie & Jarigen

Voorzitter

Vacature

Secretaris

Erik Boelens
 W. Marisstraat 13
 6866 AR Heelsum
 ☎ 0317-313159
 e-mail: dkod.heelsum@knkv.nl

Penningmeester

Ferry Roozeboom
 Kievitsweide 3
 6708 BN Wageningen
 ☎ 0317-460537

Technische Commissie

Michiel Hupkes
 HOgenkampseweg 97
 6871 JL Renkum
 ☎ 0317-317468
 e-mail: mhupkes@planet.nl

Wedstrijdsecretariaat jeugd

Kathinke Vedder
 Hogenkampseweg 166
 6871 JW Renkum
 ☎ 0317-319458

Activiteiten- en Kantinecommissie

Cor van Steenis
 Sportlaan 10
 6866 NA Heelsum
 ☎ 0317-312201
 e-mail: cvsteenist@zonnet.nl

Ledenadministratie

Joop van Huenen
 Th. De Bockweg 44
 6871 EJ Renkum
 ☎ 0317-312944
 e-mail: jvhuenen@planet.nl

Jeugdraad

Derkjan Hooijer (A1)
 Timo Staal & Marijke Koelewijn (A2)
 Annelies van de Weerd (B1)
 Nina Staal & Elke Kop Jansen (C1)
 e-mail: jeugdraad@dkod.nl

Redactie Tempo

Annette van den Berg
 Prins Bernhardlaan 8
 6866 BX Heelsum
 ☎ 0317-315286
 e-mail: 5.berg@hetnet.nl

Sportcomplex

Wilhelmina Sportpark
 Clubhuis "De Berk"
 Sportlaan 12
 6866 NA Heelsum
 ☎ 0317-316608

Productie: Fa. A. de Jong
 Distributie: Erik Boelens
 Website: www.dkod.nl
 E-mail: webmaster@dkod.nl

B	I	N	G	O
9	27	41	59	68
14	26	43	57	70

2007

Inleveren kopij voor
 de volgende Tempo:
17 maart 2007

Jaargang 63
nummer 6
februari 2007

TEMPO is een uitgave van ckv DKOD, Heelsum. Overname uit TEMPO is toegestaan mits duidelijke bronvermelding.

van het BESTUUR

Nieuwe trainer DKOD 1

Zoals in de Hoog en Laag en op onze website te lezen was, hebben we voor het nieuwe seizoen 2007-2008 een nieuwe trainer voor DKOD 1 gevonden. Rene Bakker wordt de nieuwe trainer. Hij traint op dit moment het 1e bij SSS. Naar een trainer voor het 2e wordt nog door de TC gezocht.

Carnaval

Tijdens de carnavalsoptocht was er een kar met DKOD'ers te bewonderen. Enkele ouders van jeugdleden hebben het idee geopperd en het plan om mee te doen ook uitgevoerd. Het bestuur wil deze mensen bedanken voor hun inzet. Het is een stukje promotie van DKOD.

De foto's zijn op www.dkod.nl te vinden.

KNKV en email

Henri Valk stapt op 1 april 2007 op als directeur van het KNKV. Op het bondsbureau in Zeist wordt gewerkt aan verbetering van de kwaliteit van het werk. De problemen die we dit jaar hebben gehad met de competitie mogen niet meer voorkomen. Vanwege de vele spam berichten is het KNKV overgegaan naar een andere provider. Een gevolg hiervan is dat alle email adressen van verenigingen gewijzigd zijn. Het nieuwe email adres voor DKOD is nu: dkod.heelsum@knkv.nl (eindigt nu op .nl)

Masterplan Arbitrage

Het Masterplan Arbitrage heeft tot doel de kwaliteit van de scheidsrechters te verhogen. Zo wil men over enkele jaren 90% van alle wedstrijden van Korfballeague tot de F-jes door gediplomeerde (jeugd)scheidsrechters laten fluiten. Dit betekent dat alle verenigingen (jeugd)scheidsrechters moeten gaan opleiden en deze ook werkelijk laten fluiten. Ook het leveren van beoordelaars en scheidsrechtersbegeleiders wordt verplicht gesteld. Het grote aantal benodigde extra mensen gaat waarschijnlijk grote problemen opleveren.

We zullen elke week ca 7 gediplomeerde scheidsrechters nodig hebben en 3 beoordelaars en 3 begeleiders. Het niet fluiten van aangewezen wedstrijden levert een boete op van € 40,- per wedstrijd en voor elke wedstrijd die we tekort komen nog een keer € 40,-.

In de toekomst worden er mogelijk teams uit het wedstrijdcorfbalcompetitie gehaald en kunnen verenigingen die geen scheidsrechters hebben alleen nog maar in het breedtecorfbal uitkomen. Het is niet uit te sluiten dat het verplicht wordt om naast het spelen te gaan fluiten of andere zaken te gaan doen. Deze plannen zijn te lezen op de website van het KNKV onder Competitie / scheidsrechters.

Ledenvergadering

Op maandag 14 mei wordt onze voorjaarsledenvergadering gehouden in de Berk. De begroting voor het seizoen 2007-2008 zal dan worden vastgesteld en de Jaap Haalboom trofee worden uitgereikt aan ????. Ook zullen we de gevolgen van het Masterplan Arbitrage aan de orde brengen. Dit plan kan zeer grote gevolgen hebben voor alle verenigingen.

Noteer deze datum dus maar in je agenda zodat je aanwezig kan zijn.

Namens het bestuur,

Erik Boelens

KLEDING

Heb je iets nodig of iets in de aanbieding neem dan contact op met:

Mariëlle Albers

Haar e-mail adres is: Marielle1968@planet.nl

SCHOENEN

Fotos!

Fet Foudt Veest

DKOD HEELSUM
5 APRIL 1932

JUBILEUM

RECEPTIE

Op **donderdag 5 april 2007** zal er in ons clubhuis de Berk te Heelsum, van 19:30 tot 22:00 uur, een receptie plaatsvinden i.v.m. het 75-jarig jubileum.

FEEST

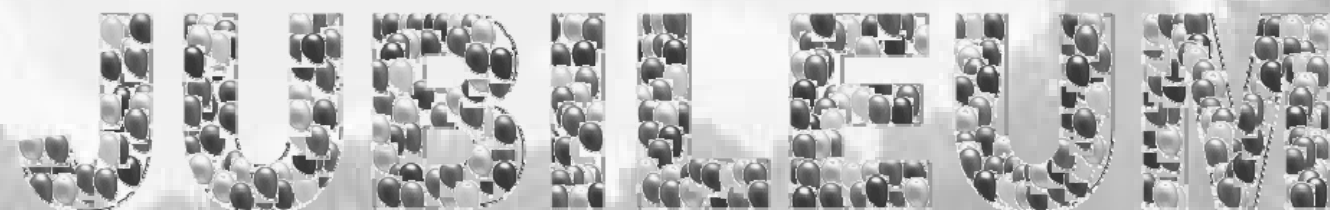
Pak nu je agenda en noteer alvast de volgende datum: **zaterdag 14 april 2007**. Want eindelijk is het dan zover, een dag vol feest, plezier en vreugde. Kortom een dag die je niet mag missen!

De dag zal beginnen om 10:00 uur. Van 10.00 uur tot 14:00 uur worden alle spelende leden verwacht op het veld om met elkaar een gezellige en actieve ochtend te beleven. Uiteraard zal er voor een lekkere hap worden gezorgd. Trek in ieder geval je oude sportieve kleding aan en leef je uit!

De dag zal worden afgesloten met een groot feest om gezamenlijk het 75-jarig jubileum van onze club te vieren. Alle leden en oud-leden zijn hiervoor van harte uitgenodigd. De feestavond zal plaatsvinden op het veld van DKOD van 20:30 uur tot 0:30 uur. Zaal open vanaf 20.00 uur. We beloven dat het een gezellige avond zal worden, die je niet mag missen!

Wij hopen jullie allen te zien op de feestdag!!!!

Groetjes, de Jubileumcommissie
Fea, Kathinke, Sanne, Marjolein en Leonie

B	I	N	G	O
9	27	41	59	68
14	26	43	57	70

23 maart
20:00 uur

2007

BINGO

De historie

van DKOD in het kort VIII

Een hoofdrol voor Ben Crum in de korfbalwereld en eindelijk een finale, maar in een topkorfbal onwaardige ambiance.

Deel 7 van de historie eindigde bij de opening van "De Berk". In de competitie van 1979-1980 speelde DKOD op een niveau dat niet bij de club paste, de promotieklasse. Hoe zij hier verzeild waren geraakt heeft u al eerder kunnen lezen en daarmee verdiende het KNKV zeker geen schoonheidsprijs. DKOD zou echter DKOD niet zijn als zij zich niet terug wilde vechten naar een acceptabel niveau en het resultaat was er dan ook naar. Met grote overmacht werd de titel binnengehaald op het veld van een oude bekende, namelijk VES. De eerste stap omhoog was in ieder geval weer gemaakt.

Eén DKOD-er eiste in het eind van de jaren 70 niet alleen door zijn prestaties op het veld veel aandacht op, maar tevens door het feit dat hij bondscoach was geworden van het Nederlandse korfbalteam en dan hebben we het natuurlijk over Ben Crum. Het gaat over de geschiedenis van DKOD, maar daar maakt

Ben een zodanig onderdeel van uit, dat meer aandacht aan zijn persoon zeer gerechtvaardigd lijkt. De geschiedenis van DKOD en het gehele korfbal zou er totaal anders uitgezien hebben als hij niet op 9-jarige leeftijd had besloten zich aan te melden als lid van DKOD en daar zeg ik echt niets teveel mee. DKOD had natuurlijk al een zeer rijke historie, maar ik durf te stellen dat Ben er persoonlijk nog een gouden randje aan toegevoegd heeft. Toen Ben op 30 december 2006 benoemd werd tot Ridder in de orde van Oranje Nassau was dat een zeer terechte beloning voor zijn verdiensten voor het korfbal. Eerlijk is eerlijk ik was en ben daar als DKOD-er echt trots op.

DKOD kwam door het kampioenschap in de veldcompetitie weer op overgangsklasseniveau uit en ook dat was maar een tijdelijk verblijf. Ook in dat jaar won DKOD het Veluwecuptoernooi in Wageningen. De organisatie was zijn tijd ver vooruit, al had DKOD hier sterk de hand in, door te experimenteren met een 30-secondenregel. Binnen deze 30 seconden moest er een doelpoging worden gedaan. Het experiment werd een daverend succes, waardoor het publiek van snel en aantrekkelijk korfbal kon genieten. Jammer dat het KNKV er bijna 25 jaar over gedaan heeft om daadwerkelijk met een tijd klok te gaan werken. Volgens de Veluwepost werd het kijkgenot van het publiek nog vergroot door het sublieme spel van de DKOD-formatie, die zich een klasse apart toonde.

Het was in deze periode dat DKOD ging bouwen aan een nieuw team en op jacht ging naar een positie in de top van het Nederlandse korfbal. De aanwezigheid van Ben Crum en de visie die DKOD uitdroeg had een

zeer grote aantrekkingskracht op het in Nederland aanwezige korfbalent. DKOD stond in ieder geval nooit achteraan als het ging om het beste uit het korfbal te halen en eigenlijk keek er ook binnen DKOD niemand van op als er zich weer een talent van buitenaf aandiende om de DKOD-gelederen te versterken. Dit fenomeen werd niet altijd goed ontvangen door andere verenigingen, maar zei Arjoanus het al niet; "Jalousie is een arge ziekte." Langzaam maar zeker ontwikkelde de hoofdmacht zich tot een uitstekend lopende korfbalmachine, die bij menigeen tot de verbeelding sprak.

De sporthal in Doorwerth, waar het voor DKOD altijd goed toeven was geweest, werd verruild voor "de Rijnkom" in Renkum. De verhuizing naar deze sporthal leverde ook een nieuwe sponsor op, namelijk de eigenaar van het complex de "Bruil Arnhem Groep".

De Rijnkom had veel meer toeschouwerscapaciteit en dat was maar goed ook, want zelfs deze hal bleek later nog te klein om alle toeschouwers te herbergen bij de thuisduels van DKOD. De vereniging deed het buitengewoon goed in Renkum en ging een belangrijke rol spelen in de hoofdklasse. Frank Backx, Freek Keizer, Jan-Sjouke van de Bos, Margritta vd Kolk, om maar eens even een paar namen te noemen, zorgden voor korfbal wat nergens in Nederland gespeeld werd. Vanuit heel Nederland kwam men naar Renkum om te kijken naar "Korfbal van een andere planeet" zoals het zo mooi in het N.K. (Nederlands Korfbalblad) stond.

Het contract van Ben Crum als bondscoach werd verlengd, maar in het contract werd wel vastgelegd dat hij niet meer mocht spelen bij DKOD. Het coachen van de ploeg werd wel toegestaan, al was men daar geen voorstander van. Op zich leek dat een logische voorwaarde in het contract, al wilde Ben eigenlijk nog wel spelen hij conformeerde zich aan de wens van het hoofdbestuur. Dit ging goed tot het moment dat DKOD op 17 november 1984 de uiterst belangrijke wedstrijd tegen DOS'46 moest spelen en Freek Keizer door griep plotseling niet inzetbaar bleek te zijn. Ben bleek meer DKOD-er dan bondscoach en het onvermijdelijke gebeurde dan ook. Ben pakte die bewuste zaterdag de telefoon en belde Ton Tieleman, die lid was van het hoofdbestuur van het KNKV. Hij

deelde Ton Tieleman mee dat hij die avond zou spelen tegen de ploeg uit Nijveen en dat hij de volledige verantwoordelijkheid op zich nam, als dit spelen consequenties voor hem zou hebben. DKOD speelde met Crum de wedstrijd tegen Dos'46 en Ben gooide er hoogstpersoonlijk 3 in. De reactie liet niet lang op zich wachten, Crum kreeg zijn ontslag, maar hij speelde weer gewoon bij DKOD en dat kon niemand hem meer afnemen, zoals hijzelf meldde in het A.D. van 21 november 1984. Een dag later meldde het A.D. dat de internationals met het hoofdbestuur gingen praten om het ontslag van Crum ongedaan te maken. Maar liefst vier coaches en jeugdcoach Aart Schalk werden benaderd Ben op te volgen, maar niemand was daartoe bereid uit solidariteit met Crum. Het eind van het liedje was dat Ben zichzelf in april 1985 opvolgde en weer bondscoach werd, echter aan het spelen kwam nu echt een einde.

Het seizoen 1985-1986 was een seizoen om nooit meer te vergeten. DKOD speelde een fabelachtige competitie en een kampioenschap leek tot de mogelijkheden te behoren. Het beste en mooiste korfbal werd door DKOD gespeeld, maar een garantie voor de titel was dat niet. De grootste concurrent was.....PKC. De ploeg uit Papendrecht deed maar weinig onder voor DKOD en was dan ook de trotse koploper met nog maar 1 wedstrijd te gaan. DKOD hoefde echter niet lijdzaam toe te zien hoe PKC het in de laatste competitieronde zou doen, want de ploeg uit Papendrecht moest die laatste wedstrijd naar Renkum. De strijd om de titel zou dus in een rechtstreeks duel beslist gaan worden. Het was die week vrij onrustig rondom boekhandel "de Jong", waar de voorverkoop van "de wedstrijd van het Jaar" plaatsvond.

Vanuit heel Nederland kwamen er verzoeken om een kaartje en die bewuste zaterdag 8 maart 1986 zou een dag worden die nog bij velen in het geheugen staat gegrift. De Rijnkom was gewoonweg te klein om alle belangstellenden te herbergen. Alles wat DKOD een warm hart toedroeg wilde er die avond bij zijn, want het kon wel eens een historische dag worden in Renkum. De brandweer probeerde alles zo goed mogelijk in goede banen te leiden en omdat de brandweer toch in groten getale aanwezig was kon de wedstrijd op tijd losbranden.

Al vanaf het begin was duidelijk dat de ploegen aan elkaar gewaagd waren, maar ook was duidelijk dat de ploeg van DKOD er alles aan gelegen was om de zo fel begeerde titel binnen te halen. De Rijnkom kolkte en in de rust kon het echt nog alle kanten op. Ook in de tweede helft bleef het lang onduidelijk wie de titel op zou gaan eisen, PKC had tenslotte aan een gelijkspel voldoende en wat was een kleine voorsprong bij zaalkorfbal waard als er nog relatief veel speeltijd te gaan was ?! De overwegend Oranje-Zwarte supporters hadden het niet meer en zaten op het puntje van de banken, als ze niet ergens langs het veld stonden. Toen tegen het einde van de wedstrijd, met nog maar een paar minuten te gaan, een voorsprong van twee doelpunten op het scorebord stond begon men er echt in te geloven, maar wat duren sommige minuten toch lang. Toen in de laatste

minuut Renate van de Vegte de 16-13 binnenschoot was het hek van de dam, de tribunes veranderden in één deinende massa en Ben Crum en de reserves vielen elkaar dolgelukkig in de armen. Velen zullen het eindsignaal van scheidsrechter Rietel niet eens meer gehoord hebben, maar daar zaten ze echt niet mee. Na dit laatste fluitsignaal stroomde het speelveld vol met juichende en springende DKOD-ers, die eindelijk het bereiken van de finale konden vieren en dat dan ook vol overgave deden. Het was nog lang onrustig in de Rijnkom, die onvergetelijke zaterdagavond.

Door het behalen van de finale moest er natuurlijk van alles geregeld worden. De kaartverkoop, het bestellen van supportersbussen naar de finale, extra trainingsuren, etc. De finale was voor dit jaar toegewezen aan "De Vechtse Banen" in Utrecht. Deze hal was eigenlijk een ijshockey-hal, maar dat mocht geen probleem zijn. De finale was op zaterdag en op dinsdag werd de ijsvloer er al uitgehaald, zodat er gewoon gespeeld kon worden. De waarheid bleek echter totaal anders, het werd een trieste dag voor het korfbal en zeker voor DKOD, dat voor het eerst in de finale stond na fusie van de CKB en de KNKB. Met de korfbalvloer leek niets aan de hand te zijn, maar toen de hal volstroomde met mensen en het wat warmer werd in het gebouw, ging het mis. De betonnen vloer waar het ijs op had gelegen bleek nog dusdanig koud, dat door het vele publiek, er condensvocht op de houten speelvloer kwam te staan en deze gevaarlijk glad werd. De kleine finale werd dan ook ontsierd door vele glijpartijen en onderbrekingen. DKOD en tegenstander Rohda gaven aan dat ze de situatie niet veilig vonden en zeker niet finalewaardig. Koortsachtig overleg door het hoofdbestuur met alle partijen leidde ertoe dat het hoofdbestuur de ploegen dwong te spelen en op het hart drukte om de wedstrijd "gewoon" uit te spelen, omdat er anders sancties zouden volgen. Het gezichtsverlies van het niet spelen van de finale wilde het hoofdbestuur zich kennelijk besparen.

Het begin van de wedstrijd werd dus niet alleen het aftasten van de tegenstanders, maar ook kijken wat er wel en niet kon op de spiegelgladde speelvloer. DKOD

leek zich (letterlijk) het beste staande te houden in de beginfase en nam een 0-3 voorsprong. Een uitglijer van Renate van de Vegte leverde haar de bijnaam "Renaatje spagaatje" op, die meteen na haar glijpartij vanaf de tribune rolde. De DKOD-dames waren duidelijk superieur, maar liepen in de fuik rondom de korf. Het echte DKOD-spelletje kon op de glijbaan niet gespeeld worden en dat leverde de Heelsumse formatie de nodige hoofdbreken op. Bij de stand 4-4 miste Jan Kooiman de kans op een nieuwe voorsprong, door vanaf de strafworpstip te falen. Dit was het begin van een nachtmerrie ten aanzien van strafworpen in deze finale, want DKOD wist van de zeven strafworpen er maar drie te benutten. In de tweede helft was de speelvloer beter bespeelbaar en kwam DKOD op een 7-8 voorsprong, maar Rohda bleek toch beter bestand tegen de druk dan de debutant op dit hoogste platform. Bij 12-9 leek het pleit beslecht en toen Jan Kooiman wederom faalde vanaf de strafworpstip was het over en uit. DKOD was dan wel de completere ploeg (geen enkele Rohda-speelster kwam tot scoren), maar de gemiste strafworpen in combinatie met de grote druk van de eerste finale en de abominabele toestand van de speelvloer waren teveel van het goede. Groot was de teleurstelling, want de titel lag voor het grijpen, maar de beker ging met Rohda mee naar Amsterdam.

Bondsvoorzitter Rien Geutjes verzuchtte na de finale "Dit nooit weer, in een ijshal zie je ons niet meer terug!", maar hij had heel veel lof voor de twee volwaardige finalisten en bedankte de ploegen dan ook voor hun inzet om er toch nog een waardige finale van te maken, ondanks de beperkingen die de speelvloer de ploegen oplegde.

Met gemengde gevoelens verliet DKOD het strijdperk, de finale was dan wel behaald, maar de titel had de ploeg laten glippen, terwijl die toch echt binnen handbereik was geweest. Tijd om lang te treuren was er niet, want de tweede helft van de veldcompetitie stond alweer op het punt van beginnen.

DKOD had zich wel goed in de kijker gespeeld en maar liefst drie DKOD-ers werden geselecteerd voor het Nederlandse team, Renate van de Vegte, Margrita van de Kolk en debutant Jan-Sjouke van de Bos. In de nieuwe zaalcompetitie waren er enkele wijzigingen in de DKOD-hoofdmacht, Freek Keizer vertrok en Eric Spelten kwam over van SAMOS. Ook nieuw was Tjeerd de Jong, die de DKOD-gelederen kwam versterken.

DKOD blijft ook in de competities die volgen toonaangevend en is in januari 1987 nog de trotse koploper in de hoofdklasse, waarbij vooral in de uitwedstrijd tegen Fortuna de ploeg een geweldige indruk achterlaat. Het korfbal van DKOD zorgt voor een overvolle Rijnkom, want iedereen weet dat het mooiste korfbal daar gespeeld wordt en men is graag bereid om daar een aardig stukje voor te reizen, want de toeschouwers komen van heinde en verre naar Renkum. Helaas gaat het kampioenschap net aan de neus van DKOD voorbij en laat een nieuwe finaleplaats op zich wachten. In dit jaar weet DKOD echter wel de hoogste klasse te bereiken op het veld en is dus op alle fronten weer vertegenwoordigd op het hoogste niveau.

Het bestuur van DKOD steekt ook zijn nek weer eens uit en tracht naamsverbinding met de sponsor van de grond te krijgen. Dit idee uit de DKOD-koker wordt van vele kanten getorpedeerd, dit tot grote ergernis van voorzitter Ab van de Vegte. Het bleek echter vechten tegen de bierkaai en het onderwerp naamsverbinding ging in de ijskast om er pas weer veel later uit te komen. Het contract met hoofdsponsor "De Bruil Arnhem Groep" loopt hierdoor echter geen averij op, maar wordt zelfs met drie jaar verlengd DKOD zit ook niet stil als het gaat om talenten aan zich te binden en organiseren in 1988 een korfbaltest. De uitnodigingen in het blad Korfbal en het Nederlands Korfbalblad doen het nodige stof opwaaien, want deze bladen worden beticht van het helpen van DKOD bij ronselpraktijken. Natuurlijk was de korfbaltest een opstapje om korfbaltalenten in spe te benaderen om de DKOD-gelederen te versterken. Ondanks alle kritiek werd de korfbaltest toch een succes onder de bezielende leiding van Frank Backx en Ben Crum.

Heel langzaam gaan we in de richting van de jaren 90, die wel heel bijzonder werden in de DKOD geschiedenis en misschien wel in de hele korfbalwereld. Genoeg materiaal om in ieder geval deel 9 van de geschiedenis te vullen.

Dick Hoegen

KLEDING & SCHOENEN

Hallo allemaal,

Sinds kort kun je via mij, rokjes en inloopshirts kopen.

Er is nog het één en ander op voorraad. Er zijn klokrokjes in de maten: 128, 140 en 38.

Deze kosten: € 21,--

Ook zijn er rokjes met binnenbroekje in de maten: 140-152, 164-176, 38, 40 en 42.

Deze kosten: € 27,50 (kindermaten) en € 30,-- (volwassen maten)

Ook kun je weer inloopshirts bestellen met je naam achterop. De kosten van deze shirts zijn €16,--.

Ik heb nog een lijst met namen liggen, maar misschien kloppen de maten niet meer. (Dus deze mensen moeten even opnieuw een bestelling plaatsen)

Wil je een inloopshirt bestellen? Geef dit dan aan mij door. Ik zou het fijn vinden, om dan een envelop te krijgen met 16.00 euro en een briefje met je naam, maat en in welk team je zit.

Meestal ben ik op donderdagavond tussen 17.30 uur en 18.30 uur in de hal aanwezig.

Wat misschien handig is voor alle jeugdtrainers, om even bij al jullie kinderen na te vragen of ze een shirt willen bestellen!

Mocht je voor het veldseizoen, andere veldschoenen nodig hebben.....in de Berk staan nog diverse tweedehands schoenen!! (ik weet op dit moment niet wat er allemaal aanwezig is)

Passen je oude veldschoenen van vorig jaar niet meer?? Dan kun je ze via mij verkopen.

Met vriendelijke groeten, Marielle Albers
(moeder Maud en Diede)

Marielle1968@planet.nl

INGEZONDEN: Karin de Ruiter

Hoi DKOD'ers,

Op verzoek van Peter schrijf ik een stukje over "mijn leven na DKOD". De reden waarom ik ben weg gegaan bij DKOD is omdat ik in Groningen ben gaan studeren nadat ik vorig jaar eindexamen heb gedaan. Ik studeer nu life science & technology en tot nu vind ik het erg leuk, net zoals het leventje in Groningen!

Maar ik ben niet gestopt met korfbal, na de zomervakantie ben ik namelijk begonnen bij Nic. Ik heb meegedaan aan de selectie voor de 2^e selectie (dat is het 3^e en 4^e team) en ben toen in het 4^e gekomen. Dit was wel een grote verandering want opeens speelde ik senioren reserve overgangsklasse terwijl ik vorig jaar nog in de A1 zat. Nic heeft ook wel een beetje een eigen spelletje en er zijn dingen die wij in de A1 niet zo vaak deden (bijv. "het tolletje"), die ik nu wel zo ongeveer kan dromen. Ik heb ook heel veel geleerd afgelopen half jaar en inmiddels zit ik in het 3^e en het is echt superleuk! Daarnaast zijn we met de universiteit Groningen ook 2^e geworden bij de Nederlandse Studenten Kampioenschappen in Utrecht.

In het begin miste ik DKOD zeker, ik heb er zo lang gespeeld en met sommigen altijd in een team gezeten. Dus het was in het begin wel heel gek dat ik niet meer elke zaterdag richting Wilhelmina sportpark ging. Ik heb het bij DKOD echt heel erg naar mijn zin gehad en ik heb ook hele leuke herinneringen aan de dingen die we naast het korfbal hebben gedaan, zoals het

kamp, startdagen, slotdagen en de teamuitjes. Ik ben ook blij dat ik bij DKOD altijd goede train (st)ers heb gehad en dat ik met name het laatste jaar ook af en toe mee mocht doen met het 2^e, dat is me wel van pas gekomen dit jaar!

Natuurlijk zijn er veel veranderingen als je naar een nieuwe club gaat maar er zijn ook dingen die gewoon hetzelfde zijn gebleven. Ook hier gaan we na een uitwedstrijd regelmatig naar de Mc Donalds, zijn er leuke feestjes, is er een clublied en worden er schoolkorfbaltoernooien georganiseerd. Bijna iedereen uit de 2^e selectie studeert in Groningen dus dat is ook hartstikke gezellig.

Ik probeer het bij DKOD trouwens nog wel een beetje te volgen en lees de Tempo nog steeds, en wat me in elk geval heel erg is opgevallen is dat die volgens mij (sinds ik bij DKOD speelde in elk geval) nog nooit zo dik is geweest!

Kortom, ik heb hele leuke herinneringen aan DKOD en ik heb het nu heel erg naar mijn zin in Groningen. Als ik dit zo schrijf lijkt het van de ene kant alsof het allemaal al heel lang geleden is maar van de andere kant voelt het nog als de dag van gister dat ik in een DKOD shirtje stond...

Ik hoop binnenkort een keer te kunnen komen kijken en wens jullie in elk geval succes met de wedstrijden!!

Groetjes Karin de Ruiter

Zaterdag 3 maart

Aanvang: 21.00 uur

Einde: 0.00 uur

Voor wie?: D en ouder

Dresscode: Bling Bling!

Entree: € 2,-

(dit om de onkosten wat te dekken.)

**BLING
BLING**

De genomineerden...

Links boven:
Links onder:
Rechts:

Corianne Albers
Peter Willemsen
Eelco Noortman

FOTOWEDSTRIJD

PC Score

Herman Stöver (sport fotograaf) en Arjan van Bruggen (reportage / studio fotograaf) hebben de genomineerden bekend gemaakt:

Links boven:
Links onder:
Rechts:

Corianne Albers
Peter Willemsen
Eelco Noortman

Arjan van Bruggen
FOTOSTUDIO

De verdeling van de plaatsen 1 t/m 3 wordt bekend gemaakt tijdens de rust van de laatste thuiswedstrijd in de Rijnkom van DKOD 1 tegen Fortissimo op 3 maart 2007. Die avond zullen alle inzendingen worden getoond op een speciale wall-of-fame.

Prijzen mede mogelijk gemaakt door:

Computer Shop PcScore
Fotostudio Arjan van Bruggen
Sportmedisch advies & organisatiebureau Physioline
Wilco Goossens

Inzending van: Arend Jan

PHYSIOLINE

UITREIKING 3 MAART

Een lang gesprek met...

Eind december reed ik voor dit gesprek door Arnhem. Op weg naar mijn absolute jeugdheld in de korfbal wereld. In dat zelfde Arnhem hingen op dat moment levensgrote tekeningen gebaseerd op de verhalen van Eric de Noorman. Van alle striphelden die in de jaren veertig en vijftig hebben rondgelopen, is Eric de Noorman degene die het meest tot de verbeelding van zijn lezers sprak:

Sterk en rechtvaardig, een echte held!

Welk jongetje wilde niet Eric de Noorman zijn? Zijn avonturen werden door velen op de voet gevolgd in de kranten. Wie herinnert zich niet de reizen die Eric ondernam om het recht te laten zegevieren? Ze brachten hem in Rome, het Rijk van het Midden, Mongolië, Brittannië, Amerika en zelfs in Atlantis...

Mijn held heeft zichzelf én zijn mannen en vrouwen geleid naar grote hoogten in 'korfballand', van de overgangsklasse naar de zaal finale in Ahoy en vervolgens ook nog eens naar het veldstadion van Oost Arnhem. DKOD werd wederom op de kaart gezet... velen zagen in DKOD de rebellenclub maar zo wil ik er hier niet over spreken (en mijn held ook niet, zou later blijken). Dat doet ook teveel af aan mijn helden uit de jaren '90 die met totaalkorfbal de absolute top waren. Totaal toegewijd wisten zij het publiek topsport voor te schotelen en mijn held had daar als speler/coach een groot aandeel in.

Het gesprek liep goed en ik ben weer een flink aantal anekdotes rijker, de uitwerking kunnen jullie in dit artikel lezen. En ik weet niet of het aan mij lag, maar op de terugweg zag ik de beeltenissen voor me van diverse spelers van mijn club... Mega grote tekeningen op de gevels van onder andere de muren van de Berk en de Rijnkom. Eric de Noorman was vervangen door de Tjeerds, Danielles, Dennissen, Margrita's en vele andere helden van DKOD zwaaiend met hun zwaarden en voorop in de strijd!

Mijn sporthelden!!!

TJEEERD de JONG

Een uitwerking van een bijzondere gesprek en de nodige indrukken uit kranten en NK's uit de tijd dat Tjeerd bij DKOD speelde...

Hoe gaat het met je? Want nog niet zo lang geleden heb je een zware blessure opgelopen met het mountainbiken?

Tijdens de 6e dag van een 8-daagse en mountainbike tocht in de Alpen is Tjeerd nogal flink ten val gekomen. De route over de onverharde wegen van Zuid-Duitsland, Noord-Oostenrijk en Noord-Italië kwam voor hem en zijn teamgenoot abrupt tot een einde. Daar er geen gemotoriseerd verkeer over de weg mogelijk was hebben ze hem met een helikopter moeten ophalen.

“Een avontuur op zichzelf met een prachtig uitzicht vanuit de helikopter nadat ik er met een speciale brancard in geholpen was!”, volgens Tjeerd.

Zijn knie heeft inmiddels twee operaties ondergaan maar is nog niet volledig hersteld. Inmiddels is zijn training voor dezelfde tocht weer begonnen:

“In februari zou ik pas weer kunnen fietsen, maar ik ben sinds december weer voorzichtig begonnen en het gaat me redelijk af. Inmiddels is mijn inschrijving voor de Transalp Bike Challenge 2007 geaccepteerd”.

Dat laatste gaat middels een loting, maar natuurlijk versterkt dat het revanche gevoel, ik meen het te hebben gezien aan de twinkeling in zijn ogen...

Tjeerd woont inmiddels een jaar in Velp samen met zijn vriendin (als die niet in Zwitserland is voor haar werk), de zeer modern ingerichte woning nadert zijn voltooiing. Tjeerd geeft duidelijk aan dat andere hobby's hem beter liggen dan het klussen in deze woning. Maar ik moet zeggen dat het prima is gelukt en het extra beetje sfeer tijdens de koffie kan ook hebben gelegen aan de cd die de stereo inging en prachtig klonk in het vertrek... een muziek liefhebber, mijn avond samen met mijn korfbalheld begon goed!

Tjeerd is werkzaam op de HAN en daar verantwoordelijk voor het Instituut Sport- en Bewegingsstudies...

“Binnen dat Instituut vallen een aantal bachelor (moderne naam voor hbo, red.) opleidingen, zoals bijvoorbeeld de opleiding Sport Gezondheid en Management en de opleiding tot eerstegraads leraar lichamelijke opvoeding (ALO). Daarnaast beschikt het instituut over een onderzoeks- en expertisecentrum met de naam Seneca. Seneca doet onderzoek naar effecten van prestatieverbeterende en gezondheidsbevorderende

programma's. Seneca vertaalt de resultaten van dat onderzoek naar onderwijs voor beroepsbeoefenaren. Voorbeelden daarvan zijn de opleidingen Sportfysiotherapie en Sportvoeding.”

Tijdens mijn zoektocht naar informatie kwam ik ook een workshop tegen waarbij je voor mensen met een chronische aandoening aan de longen sprak en waarbij gekeken werd welke vorm van beweging/inspanning ze met deze aandoening nog konden behalen...

“Dat klopt. Vanuit Seneca doen we in opdracht van het ministerie van VWS onderzoek naar effecten van sport en bewegen bij mensen met COPD (chronische longaandoening). We kijken dan onder meer hoe sportverenigingen hun aanbod zo kunnen aanpassen dat ook mensen met chronische aandoeningen actief lid kunnen zijn!!!”

Je was ook lid van de Medische commissie van het KNKV? Je hebt ook een aantal keren gesproken over inspanningsfysiologie tijdens de oefenmeester opleiding?

“Tot en met het afgelopen jaar ben ik lid geweest van de medische commissie van het KNKV. Daarnaast heb vooral bij andere sporten dan korfbal gesproken over training, belasting en belastbaarheid.”

Hoe ben je destijds bij DKOD terecht gekomen? Door wie gevraagd?

“Toen ik bij DOS '46 speelde werd ik door Ben Crum geselecteerd voor het Nederlandse studententeam waarin ook Jan Kooiman eind jaren 80 speelde. Tijdens wedstrijden speelde ik met Jan in één vak en dat liep behoorlijk goed. Waarna ik door Ben gevraagd werd om bij DKOD te komen spelen.”

Ondanks dat hij in Amsterdam studeerde koos Tjeerd toch voor DKOD. Vooral vanwege de visie en overtuigingskracht van Ben Crum in de veronderstelling dat die combinatie voor hem als speler veel ontwikkelingskansen zou bieden.. Voor DOS '46 speelde Tjeerd bij NIC. Diezelfde Ben Crum was twee seizoenen daarvoor nog zijn persoonlijke tegenstander in de wedstrijd DOS '46 2.- DKOD 2. Crum (en zijn belangrijke rol) is de man die hij nog meerdere keren zou noemen tijdens dit gesprek.

“Ik kan me ook nog een wedstrijd herinneren tussen DOS '46 1 en DKOD 1 aan het begin van het seizoen dat DKOD in Utrecht de finale zou spelen. Ik speelde eerst tegen Frank Backx en later tegen Jan Sjouke. Ik was bijzonder onder de indruk van die ploeg. Voor elk spelprobleem creëerden ze als ploeg haast vanzelf een oplossing. Ze hadden zo'n enorm speelrepertoire tot hun beschikking..... Na afloop heb ik voor radio Noord voorspeld dat DKOD dat seizoen kampioen zou worden. Dat is ook gelukt, ze haalden terecht de finale. Jammer dat het uiteindelijk in Utrecht niet lukte”

Crum wist volgens Tjeerd: **“zijn visie en ideeën goed te vertalen naar korfbal. Bovendien was hij in staat dat over te brengen naar zijn team. Hij wist wat korfbal betekende voor hem, de spelers en de mensen om ons heen. Wij gingen daarmee aan de slag en dat resulteerde in manier van korfbal spelen en beleven die ongekend was.”**

DKOD in het begin? Wie waren destijds de bekende namen voor jou en tegen wie keek je op? Wat waren de grote verschillen tussen je oude clubs en DKOD (wedstrijden, trainingen?)

“Het waren niet zo zeer speciale namen maar als collectief waren wij zo intensief bezig met korfbal en die manier van doen was voor mij zo anders dan bij mijn vorige clubs. Ik kan me nog een warming-up op het veld herinneren in mijn eerste seizoen waarin we van Ben ineens één tegen één moesten gaan trainen. Let wel, een warming-up! Daarbij gingen Jan Kooiman en Freek Keizer zo fel aan de slag dat Jan vanwege een opgelopen blessure bijna de wedstrijd niet kon spelen. Die felheid en verbetering was typerend voor het team en viel mij als nieuweling natuurlijk op. Daarnaast waren spelers als Jan Sjouke, Jan Kooiman, Renate en Margrita natuurlijk spelers die de aandacht trokken. Ook de intense en systematische manier van trainen waren kenmerkend. We trainden harder, langer en meer dan andere ploegen. De intensiteit van de trainingen op het veld en in de Rijnkom waren een beleving op zich, ik zal dat nooit vergeten.”

“DKOD wist in die periode nooit een grote prijs te pakken maar speelde wel totaalkorfbal. Men liet het echter op de meest spannende momenten afweten. Erg jammer want de mannen en vrouwen die in Utrecht in de finale stonden wisten echt wel hoe het spelletje gespeeld moest worden.

Tjeerd wist zich in die periode op zijn oude bij elkaar geplakte schoeisel (“Dat gaf me het beste gevoel met de ondergrond”) staande te houden en te ontwikkelen tot een belangrijke speler voor DKOD. De vele uren trainingstijd resulteerde in vermoeide ritten terug naar het Westen:

“In een overvolle auto, met Erik Spelten, Renate de Weert, Daniëlle Busch en Brigitte Meinen zaten we dan met bussen poeder, eiwit preparaten te mixen op die manier weer wat op kracht te komen voor de vroege uren de volgende dag en om de volgende trainingssessie weer hersteld te zijn.”

Gelderse winst in zaalkorfbalthriller

Algemeen Courant 9-2 '89

DKOD'er Jan Sjouke van den Bos vangt hier de bal af, daarbij René Kruse kansloos latend. Uiterst links Petra Geelhoed, in het midden Renate de Weert en rechts Tjeerd de Jong, allen van het in een spectaculair duel van Rohda winnend DKOD.

“Ik kan me nog talloze anekdotes voor de geest halen. Bijvoorbeeld Margrita die Henk van Hunnik een glas bier naar zijn hoofd gooide omdat hij te kritisch was over haar spel en vervolgens dreigde om niet meer te spelen. Dat vereiste dan weer het nodige verbale masseerwerk van Ben, Sjouke of mij.”

Ook kan Tjeerd zich nog een grappige situatie herinneren waarin Ed Staal en hij in één vak stonden tegen twee beren van kerels van ZKC Zutphen:

“Die ene echt grote heette Marco de Jong. We kwamen 1 punt voor door Henk Jan van de Wetering en Ben wilde, in zijn rol als coach, middels balbezit de kleine voorsprong verdedigen. Tien minuten voor tijd had Ben zichzelf ingebracht (in het middenvak) voor Ed Staal. ZKC wilde, na het doelpunt van Henk Jan, de bal uitnemen, maar Ben was niet bereid de bal af te staan. Toen kwam die ‘grote jongen’ op hem af. Vervolgens wierp Ben de bal naar mij met de opdracht om hem onder geen beding af te staan...”

Balbezit speelde dat zaalseizoen een desastreuze rol toen DKOD tegen Groen Geel moest spelen voor een finale plaats. Tjeerd verteld:

“De laatste 10 minuten van de wedstrijd verdedigde DKOD een voorsprong van 1 doelpunt door op balbezit te spelen. In de laatste minuut werd ik bij een spelhervatting gewisseld. In die laatste minuut leed DKOD balverlies. De eerst volgende aanval van Groen Geel leverde een vrije bal op voor Frank van 't Kaar. De goal die daaruit volgde sneed DKOD de pas naar de finale af. De jaren daarna zou nog een aantal malen een dergelijk scenario volgen (PKC, TOP Sassenheim), Het verlies in de laatste minuut tegen Groen Geel bracht ook een kenmerk van de toenmalige ploeg aan het licht. De ploeg was niet bereid om met onheuse middelen te winnen. We wilden niet vertragen door overtredingen. Alles moest met korfbaleigen middelen worden opgelost. Dag finale... een moment waarop DKOD het helaas net niet haalde.”

DKOD bij de breuk? Er ging van alles rond in het “wandelgangeninformatiesysteem” en ik ben niet op zoek naar de exacte reden maar wel naar het gevoel dat achter bleef en de impact op jou als speler?

“Iedereen die betrokken was bij DKOD had een enorme drive. Het is vreselijk jammer dat we er niet in slaagden om die energie als het ware gelijk te richten. Ik heb het als een drama ervaren dat we de boel niet bij elkaar konden houden. Niet de spelers en de coach en ook niet het team en de club. Als team wilden we de beste zijn, Nederlands kampioen worden. De club wilde dat natuurlijk ook, maar had tegelijkertijd andere doelen. Uiteindelijk verloren we als team een beetje het contact met de club, niet met de mensen. Het overleg was weg en we vervreemden van elkaar. Onze sportieve ambities en de belangen van de club waren niet meer in lijn. Weet je dat de meeste spelers zich echt DKOD-er voelden. Ongelooflijk dat we dan toch zo van elkaar zijn losgezogen. Verdomme! ik had er mijn beste jaren tot dan toe. Een paradoxale situatie. Misschien dat in een opener, transparantere cultuur één en ander niet was gebeurd, maar..... wellicht waren er dan andere drama's voorgevallen. Vreselijk..., ik denk en hoop dat we als de spelers, trainer en club er enorm veel van geleerd hebben. Ik in elk geval wel. Ik heb beter dan tot dan toe de waarde en betekenis van dingen weten in te schatten. Ik realiseerde me achteraf die waarde en ook dat ik nog niet klaar was bij DKOD!”

“Vervolgens heb ik eerst een half jaar niets gedaan op korfbal gebied en daarna ben ik naar Oost Arnhem gegaan.”

In juni '91 melden Daniëlle Busch, Koos Bloemsma, Margrita Budding, Tjeerd de Jong en Marianne Teeuwen zich weer bij DKOD. Henriette Verhey (ex Oranje Zwart) is de nieuwe aanwinst.

DKOD bij terugkeer? Wie of wat bewoog jullie om weer terug te keren naar DKOD? Hoe verliep de 'doorstart' het doel was immers promotie naar de hoogste klasse? Wie was toen de trainer, begeleider en wat vond je er van? Hoe groeide het vertrouwen weer in elkaar, de club etc?

“Abe de Jong was de grote initiator. Hij slaagde erin begrip te hebben voor onze standpunten en begrip te kweken voor het standpunten van de club. Hij liet ons realiseren wat het bijzondere van DKOD was en hij zorgde ervoor dat we voelden dat we bij DKOD nog iets van onze korfbalambitie konden realiseren. Hij sprak ons aan op het DKOD-gevoel en hij liet het niet bij woorden, maar nam zijn verantwoordelijkheid in concreet gedrag. Onder meer door manager van het team te worden. Ben de Hond ging met ons aan de slag. De doelen waren expliciet. We wilden op het veld en in de zaal promoveren. We hadden nog steeds de drive om betere korfbalvaarders te worden en wilden dat ook laten zien. We dachten ook flink te moeten knokken omdat we tegen teams moesten spelen die de teruggekomen spelers wel even wilde aanpakken...”

“Ben was zo mogelijk nog fanatieker dan wij. Hij was (ik denk eigenlijk: 'is') erg kritisch en dat stimuleerde ons bijzonder. Bovendien slaagde hij erin met zijn onverholen uitspraken om ook de tegenstander geprikkeld aan de wedstrijd te laten beginnen. Ik weet eerlijk gezegd nog steeds niet of hij dat bewust deed. Ik zal dat nog eens vragen als ik hem zie (op de receptie wellicht).”

“Maar de wedstrijden waren gewoonweg te simpel, elke keer als het eventjes wat minder ging dan zetten we aan en door die hogere versnelling haalden we de punten binnen op een slof en een oude voetbalschoen. De geringe tegenstand verleide ons nog wel eens tot hoogmoed, maar Abe en Ben zorgden er dan wel voor dat we met beide benen op het veld bleven staan. Verder had ik de indruk dat we beter dan daarvoor het contact met de club behielden. We eindigden dat seizoen op het veld als herfstkampioen en gingen de zaal in en daar promoveerden we weer naar het niveau waar we thuis hoorden en konden weer verder bouwen.”

Een aantal koppen uit de zaalperiode 91/92:

***DKOD fluitend op weg naar kampioenschap!
DKOD veel te sterk voor Rheko
DKOD terug op het hoogste platform***

Maar ook een citaat van Ben de Hond na de wedstrijd tegen Oranje Wit (15-9 voor DKOD en de wedstrijd dat Margrita voorlopig stopte ivm. haar zwangerschap). Ben de Hond had de volgende uitleg over het zwakke optreden van zijn formatie: “Wanneer je weet dat je ook met slecht korfbal kunt winnen motiveert dat niet echt. Het mag geen excuus zijn maar het is wel begrijpelijk.”

En ook een stuk uit de krant over Tjeerd na de gewonnen wedstrijd uit bij Oranje Wit die gewonnen werd met 9-17: “In het andere vak blijft Tjeerd de Jong gangmaker. Altijd scherp en met een goed oog voor de kansen van medespelers is hij een ongrijpbare aanvaller, die bovendien verdedigend een van de sterkste heren in de overgangsklasse is.”

Een spannende en lastige wedstrijd tegen Sparta uit Nijkerk bracht uiteindelijk het kampioenschap omdat de enige concurrent Swift verloor van hekkensluiter HKC. Een citaat van Michel Ligt, de coach van Sparta: “We hadden DKOD aardig in de tang, het is voor ons jammer dat Koos Bloemsma niet af te stoppen was anders hadden we minstens een punt gepakt.”

Omdat Swift van hekkensluiter HKC won en DKOD tegen Sparta overeind bleef werd de overgang naar de hoofdklasse een feit, ondanks dat er nog 3 wedstrijden gespeeld moesten worden. Daarna spelen ze nog wel gelijk tegen TOP maar wint DKOD thuis van ODO en SWIFT. Zonder een verlies partij naar de Hoofdklasse!

De tweede helft van het veldseizoen blijft DKOD niet bovenaan staan en DKOD behaalt daar niet het kampioenschap en de benodigde promotie om op het hoogste niveau te gaan presteren. Daarover zegt Ben de Hond het volgende: “Het is jammer dat we de dubbel niet hebben gehaald. Toch vind ik de promotie in de zaal belangrijker dan op het veld. Je krijgt meer publiciteit en er komt meer publiek naar de wedstrijden kijken”

Het veldseizoen 92/93 wordt begonnen met de nieuwe trainer/coach Piet Arends.

In een artikel in de krant van destijds stond de volgende uitspraak van Tjeerd de Jong: “We falen als we geen kampioen worden”, de zin in het artikel gaat verder met: “dat is niet gebaseerd op het feit dat ik hiermee arrogant wil overkomen, maar dat is reëel als ik zie hoeveel kwaliteit we hebben. Nogmaals, individueel kan een speler een keer overklard worden, nooit het team”.

Tijdens dat veldseizoen wordt langzaam maar zeker steeds duidelijker dat het team als collectief zijn wedstrijden afwerkt. Er wordt gewonnen van Oranje Zwart, Kinderdijk, Fiducia en Marfugels. Veelvuldig bleek dat iedereen in het team deelnam aan het score verloop.

Tjeerd daar over: **“Vervolgens brak het zaalseizoen 92/93 aan met Piet Arends nog bij het team en begon o.a. Koos Bloemsma aan zijn laatste seizoen volgens mij... met Koos had ik een bijzondere relatie. We spraken elkaar zowel bij als naast het korfbal vaak over korfbal, maar even zo vaak over andere dingen. We stonden op trainingen vaak tegenover elkaar. Koos maakte als hij weer eens uit onmogelijke standen schoot soms van die gekke ‘sis geluiden door zijn lippen tegen zijn tanden te zuigen’ Als hij die geluidjes maakte wist ik dat het schot raak zou zijn. We toonden ons ook in die periode maatschappelijk betrokken, Dat droegen we bijvoorbeeld uit door te spelen met: “DKOD tegen racisme” op ons shirt gedrukt.”**

In het gesprek slaan we het verloop van dit seizoen min of meer over... al gebeurde er natuurlijk wel het een en ander.

Het volgende stond in de NK van november 1992: In het interview met Tjeerd wordt er gevraagd of hij nog steeds droomt van een zaalfinale, hij antwoordt het volgende: “Nee, we zijn niet meer gefixeerd op de finale. Het team van toen had de mogelijkheden, maar haalde het niet. Dat was ontzettend vervelend voor ons maar het is ook het mooie in de sport. Met deze ploeg kunnen we alleen handhaving als reëel doel stellen”.

En als de interviewer vraagt wat dan de reden weer is om alles opzij te zetten voor korfbal komt het volgende antwoord: “We willen allemaal graag het beste in onszelf geven. Met een aantal zou ik ook in de werksfeer wel het een en ander willen doen. Dat gaat niet dus zoeken we het in het korfbal. Daar zoeken we de spanning en de prikkels om samen alles te willen geven”.

Tjeerd geeft na een aantal wedstrijden in de krant van destijds het volgende aan: “DKOD moet tijdens het spel nog teveel nadenken over de manier van spelen en dat gaat ten koste van de afronding.”

Later zou Piet Arends moeten wijken nadat DKOD onder druk staat in de competitie. Er staan op een gegeven moment nog maar twee clubs onder DKOD op de ranglijst en dat baart het team en de vereniging zorgen. Uiteindelijk moet Arends wijken. Technisch zou hij volgens iedereen wel voldoen maar op mentaal vlak krijgt hij het niet voor elkaar een goed collectief te smeden. Als schrijver van dit stuk vind ik dit opvallend want in alle voorgaande uitspraken en krantenartikelen wordt continue gehamerd op dat collectief.

De eerste wedstrijd na het ontslag van Arends is uit tegen

OA die op dat moment bovenaan staat. Johan de Jong fungeert in die wedstrijd als doorgeef luik voor Tjeerd de Jong die in de voorbereiding de taak kreeg om de ploeg klaar te stomen voor het spektakel dat zou moeten volgen. Ergens in het achterhoofd moet iedereen natuurlijk gehoopt hebben op het shock effect (ik well!, kan ik me nog herinneren). En wat een wedstrijd was het gevolg... meer dan 1000 mensen volgde het verloop ervan. DKOD wint de zinderende wedstrijd met 11-12, erg agressieve verdediging met o.a. Remco Boer die Frank van der Kaar pas na 22 minuten laat scoren... en Johan de Jong wordt op de schouders genomen. OA Trainer (Frans Grotendorst) zegt hierover in de krant het volgende: “Het leek wel alsof de ploeg uit een kooi was losgelaten. Kijk maar eens naar Tjeerd de Jong, die mocht zichzelf voor het eerst sinds tijden weer helemaal ontplooiën in zijn vak. Hij leefde helemaal op en wij werden er het slachtoffer van.”

Tjeerd hierover: **“Ik herinner me dat nog goed. Ik woonde op 500 m van Valkenhuizen en we hadden de voorbereiding bij mij thuis. Volgens mij kwam de spanning door het dak naar buiten. We waren zo scherp en zo hecht.”**

Kees van Buren wordt voor de laatste zaalwedstrijden de trainer/coach. Een bekende bij DKOD, waar we hem voorheen kenden als de assistent van Ben. Kees heeft een al een contract getekend bij hoofdklasser AKC voor het zaalseizoen erna. De eerste wedstrijd met Kees is tegen zijn nieuwe club (DKOD - AKC // 19-17). Vervolgens won DKOD bij SCO en is DKOD op een veilige plek op de ranglijst terecht gekomen.

Het 2e deel van het veldseizoen begint DKOD boven aan. De wedstrijd tegen de nummer 2 van dat moment: NKC '51 eindigt in een teleurstellend 12-12 gelijkspel. Een week later speelt DKOD thuis tegen de zelfde ploeg en wint overtuigend met 12-7 en het kampioenschap kan hen niet meer ontgaan nadat ze het weekend daarop van Kinderdijk winnen. Na die wedstrijd wordt de officiële aankondiging gedaan in de pers dat Tjeerd trainer/speler wordt en Jos Maree coach.

De volgende krantenkoppen verschijnen:

- **DKOD promoveert met overmacht**
- **Renkumse ploeg laat geen twijfel bestaan over heerschappij in de overgangsklasse**
- **DKOD volbrengt missie**

Je bent aan het einde van dat seizoen geopereerd? Waar was dat voor?

“Ik had al meer dan een jaar last van mijn buik en mijn liezen. Aanvankelijk lukte het niet om een goede diagnose te stellen. Uiteindelijk ben ik via Leo Heere bij een arts terecht gekomen die scheurtjes in de buikwand constateerde. Vervolgens is een plastic geplaatst en kon ik na revalidatie mijn korfballoopbaan vervolgen.”

Over je dubbelrol hoe en met wie kwamen jullie tot de conclusie dat een samenwerking tussen Jos en jou de oplossing zou zijn voor DKOD? Hoe verliepen die seizoenen en de samenwerking (rolverdeling, relatie met spelers etc.)

“Na het vertrek van Piet en Kees was de lijst met mensen waarmee we wilden werken klein. Dat kwam door de beperkte financiële middelen die we tot onze beschikking hadden en de hoge ambities van het team. We vroegen ons af of die korte lijst met trainers wel paste bij ons en DKOD?”

“We realiseerden ons toen de spanning tussen ambities en mogelijkheden en we vonden dat we zelf ook verantwoordelijkheid moesten nemen. We hebben toen het idee opgepakt om het zelf te gaan doen. De onconventionele constructie speler/coach kwam tot stand. Met Jos, die zijn sporen had verdiend bij DKOD 2 en die erg goed lag in de spelersgroep, maakten we duidelijke afspraken rondom onze visies. Overigens was dat niet heel ingewikkeld. De ideeën over korfballen en het begeleiden van groepen lagen dicht bij elkaar en we communiceerden gemakkelijk en open met elkaar. Op die manier doken we in het avontuur.... Om trainingen en wedstrijden voor te bereiden had ik van mijn werk 15 uur per week onbetaald verlof genomen. We hadden twee nieuwe spelers gescout; Dennis Voshart (Swift Middelburg) en Heleen van der Wilt (Mijdrecht).. Daarnaast kwam Roelant van Heijningen van Steeds Hooger over. Ondanks de moeizame start op het veld, waar we in de degradatiepoule belandden, bleven we toch in elkaar en de gemaakte keuzes geloven. Geloof en vertrouwen in elkaar was de basis voor het succes.”

Het veldseizoen was spannend tot de laatste thuis ontmoeting tegen Deetos. DKOD moest winnen, Deetos mocht met twee doelpunten verschil verliezen... Blauw Wit was de andere gegadigde om het plekje in de kampioenspoule van DKOD of Deetos over te nemen. Al snel in de wedstrijd stond DKOD al met 1-5 achter, bij rust 5-5 maar na de rust kon men geen verschil realiseren en liep men achter de feiten aan waardoor de eindstand 12-13 werd. Volgens Maree in de krant destijds: "We wisten wat ons te doen stond: winnen. Daarom hebben we de hele week gestudeerd op ons tactische concept, vooral verdedigend. Verder hebben we intensief getraind op de scherpte in duels. Wie wil winnen moet de duels winnend afsluiten. Dat is in onvoldoende mate gebeurd."

Hier het inleidende stukje uit het programmaboekje van dat zaalseizoen 93/94:

Na een tijd van verval komt het keerpunt. Het krachtige licht dat was verbannen keert terug. Er is beweging, maar niet voortgebracht door een kracht. De beweging is natuurlijk en ontstaat vanzelf. Daardoor verloopt de omvorming van het oude gemakkelijk. Het oude wordt afgeworpen en het nieuwe naar voren gebracht. Beide handelingen stammen overeen met de tijd; daarom wordt niets geschaad.

I. Ching

Dit is de periode die ik zelf vrij bewust heb mee gemaakt en bepalend was voor mij als zeer bescheiden jeugdspeler en korfbalsupporter. Mij viel de aparte manier van het nemen van een strafworp door jou altijd op? De foto's die ik heb gevonden laten vaak veel concentratie zien, maar weinig vreugde bij doelpunten of overwinningen? Je hebt ook best veel gescord, maar dat viel me niet zo op... Dennis/Heleen/Roelant/Margrita waren hele opvallende spelers toch waren jou doelpunten hele belangrijke... is daar een reden voor...?

“Met betrekking tot die strafworpen: In mijn eerdere jaren dacht ik vaak: Ik wil niet missen en dat was in die jaren daarvoor al langzaam aan het veranderen naar: ik wil ‘m maken, altijd!” Zo’n ritueel hielp me mijn gedachten goed te richten.“

“Wat betreft de belangrijke doelpunten: Ik denk dat ik van nature wat gemakkelijk ben. Als het er echt toe doet ben ik op mijn best en kan ik heel gefocused en doelgericht zijn. Dergelijke situaties doen zich in sport regelmatig voor. In tennis noemen ze dat geloof ik ‘big

points’. In een korfbalwedstrijd gaat het vaak ook maar om een paar momenten die bepalend zijn voor winst of verlies. Op die momenten voel ik me het meest prettig Ik herken dat kenmerk ook in mijn werk.”

“De nieuwe jonge talenten als Dennis, Roeland en Heleen moesten wennen aan dergelijke wedstrijden en situaties als het erom spande. Maar het waren wel de jonge en atletische spelers. Ze vielen op door hun talent. Daniëlle en Margrita waren veel constanter en meer ervaren spelers in die periode. Die ervaring was voor het team heel belangrijk. Met de combinatie van talenten en gretige ervaren spelers, die wisten hoe het moest spellen we echt fantastisch korfbal.”

Dat seizoen ‘93/94 verliep goed: De uitwedstrijd bij Blauw-Wit werd gewonnen, thuis werd nipt gewonnen van Fortuna. Van Deetos werd thuis vervolgens flink verloren met 11-17. De ploeg van ex-DKOD-er Jan Sjouke was beduidend beter en goed voorbereid op het spelletje van DKOD en dat in combinatie met de matige vertoning van de scheidsrechter werd DKOD fataal. In de krant stond het volgende over de gele kaart die Tjeerd kreeg in de wedstrijd: "Een emotioneel rotzooitje", zo bestempelde Deetos coach Van den Bos de eerste fase van de strijd. Slachtoffer van de wonderlijke dwaalwegen van Derriks werd DKOD-captain Tjeerd de Jong, niet eens de luidruchtigste van het stel. Zijn karakterisering van en tegen de arbiter ('lafaard') waarmee hij Derks' beschermende optreden tegen vedetten aan de kaak wilde stellen leverde hem een overdreven gele kaart op...

Daarna werd gewonnen van Nääs dat was een belangrijke zege volgens Jos Maree: "EKC Nääs zat tussen twee belangrijke wedstrijden in, met OA in ons achterhoofd moesten we toch eerst winnen".

Deetos speelde gelijk tegen Fortuna maar bleef bovenaan staan en Oost Arnhem volgde DKOD op twee punten. Maar de derby tegen Oost Arnhem werd gewonnen met 16-15 en de 1200 toeschouwers waren getuige van een enerverende wedstrijd die niet hoogstaand was maar wel erg spannend. Bij DKOD maakte Henk-Jan van de Wetering zijn comeback. Frank van het Kaar vierde zijn return door de ziekmelding van Rob Edelenbos... opmerkelijk omdat hij eerder had aangegeven alleen nog in lagere teams uit te willen komen... in de tweede helft werd hij tegen Tjeerd de Jong ingebracht omdat die in de eerste helft zijn tegenstander Pascal Scholten had uitgeput. Zowel de krant als OA coach Tiekink en Maree roemden het optreden van Tjeerd en Dennis die beide 6 doelpunten wisten te maken: "DKOD had net even iets meer aanvullende kwaliteiten dankzij de fysiek sterke Dennis Voshart en de sluwe routinier Tjeerd de Jong. Simpel oogcontact met Danielle Busch was vaak genoeg voor weer een succesvolle doorloopbal en uiteindelijk de volle winst"

Bij Blauw Wit Heerenveen werd gewonnen en ook Swift werd opzij gezet. Oost Arnhem verloor van Deetos en DKOD werd ineens als titelkandidaat genoemd. Jos Maree zei het volgende over dit onverwachte resultaat: "Voor de aanvang van de zaalcompetitie hoopte ik dat DKOD snel voor handhaving zou zorgen. Ik wilde de degradatiezorgen van het vorige seizoen niet meer meemaken. Dat we zover zouden komen had ik niet verwacht. We leven nu van week tot week. Ik denk soms dat we gezien de huidige stand te veel van de jonge spelers eisen. We zullen wel zien waar we uitkomen, ik ben in ieder geval een tevreden mens."

Blauw-wit Amsterdam werd in de Rijnkom verslagen in een stevige wedstrijd die typerend was voor deze westerse ploeg. Maar DKOD bleef wel in het spoor van koploper Deetos. Na de wedstrijd tegen Fortuna en het gelijke spel van Deetos tegen Blauw Wit Amsterdam zijn DKOD en Deetos samen koploper. De wedstrijd bij Deetos ging verloren nadat er een goede en tactische eerste helft werd gespeeld. 7-7 was de ruststand. Maar uiteindelijk won Deetos met de stand 19-11. DKOD gaf echter niet op en wint de week erna overtuigend met 20-9 van Nääs en kan zich opmaken voor de derby met Oost Arnhem. In die wedstrijd ontsnapt DKOD en zijn de koppen in de krant duidelijk:

- Oost Arnhem en DKOD boeien publiek
- DKOD pakt ternauwernood de winst in heerlijke korfbalderby met zinderend en spectaculair slot
- DKOD dompelt Oost-Arnhem in diepe rouw

"DKOD – OA, man Appie, Dennis en Daan speelden toen een geweldige wedstrijd... Dennis schoot de 18-18 en daarna verloren zij knullig de bal. Daan gaf de beslissende assist op mij en ik scoorde de 18-19. Jij zei straks dat het leek of ik nooit tevreden was en

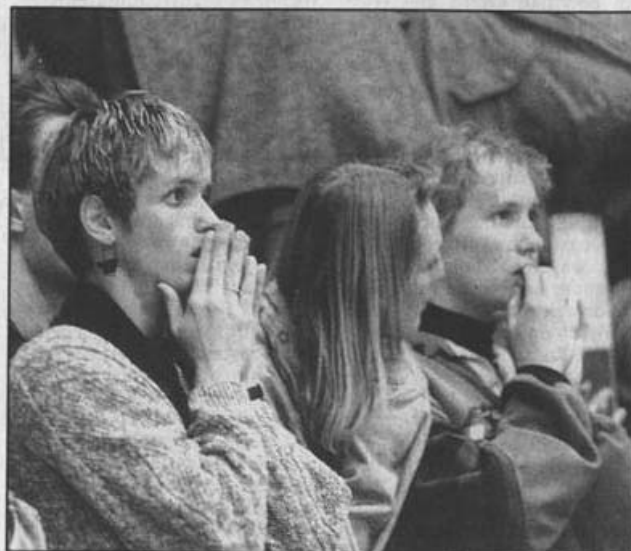
♦ DKOD-speelster Loes Sijmens (links) verdedigt Ingrid Hopster. (Foto Sjaak Veldkamp)

doelpunten niet vierde, maar dát doelpunt heb ik gevierd met Alberdine en Hans op de tribune in Valkenhuizen. Tien seconden later was de wedstrijd afgelopen."

Oost Arnhem verliest de week daarna weer en moet vrezen voor degradatie. DKOD wint van Blauw Wit Heerenveen. DKOD ging in de daarop volgende week in trainingskamp voor de uitwedstrijd tegen Swift. En dat resulteerde in een 21-10 overwinning...

En dan die laatste wedstrijd en toch de afhankelijkheid van OA – Deetos?

"Het seizoen ging erg goed maar in de onderlinge wedstrijden met Deetos bleek dat DKOD net dat beetje extra miste. Eigenlijk was Deetos de betere ploeg, maar wij bleven winnen en in de race. Uiteindelijk waren we afhankelijk van de wedstrijd OA – Deetos. Dat weekend wonnen we zelf dik van de oude club van Dennis ... OA – Deetos; wat een wedstrijd. OA had Deetos flink in de greep maar het kon toch nog spannend worden. Frank van 't Kaar maakte met een fantastische wedstrijd voor DKOD goed wat hij jaren daarvoor DKOD tekort had gedaan in de wedstrijd tegen Groen Geel."

♦ Gespannen kijkt het DKOD-duo Loes Sijmens (l) en Heleen van der Wilt (r) toe hoe Oost Arnhem in het duel met Deetos de Heelsumse ploeg aan een plaats in de NK-finale helpt. (foto Cees Mooij)

Je hebt het einde van de wedstrijd op jezelf gevierd heb ik in diverse krantenknipsels begrepen? deed het je echt zóveel?

"Dat klopt inderdaad, ik had even een moment voor mijzelf nodig het deed me namelijk erg veel... het behalen van de zaalfinale was een droom die uitkwam. De ervaring dat het gelukt was, daar kon en wilde ik geen woorden aan geven. Ieder woord had een beetje glans van de ervaring afgehaald en ik wilde er zo lang mogelijk van genieten van dat unieke moment. Ik heb even een moment voor mezelf opgezocht daar in die hal... Je weet immers dat je een bepaalde leeftijd aan het bereiken bent en dat het aantal kansen om zo'n finale te spelen steeds kleiner wordt... Nu was het dan zover. Maar laat ik je vertellen dat we het daarna echt wel gevierd hebben: Dennis kwam met zijn vader uit Middelburg rijden om het te vieren... Appie stond boven op de tafels, in de Rijnkom, het Regenboog nummer van Paul de Leeuw te zingen, dit was voor mij het toppunt van vreugde zoals hij dat beleefde, ik zie het nog voor me... ik heb daar echt van genoten."

Vorbereidingen en Zaalfinale zelf? Hoe gelaten was het

team? Hoe ging die voorbereiding en waren er speciale zaken? Gesprek met Wolsink gehad? Jullie gingen allemaal een dag eerder en maakte er iets speciaals van? Jullie zouden de rebellen zijn en de bond was niet blij met deze?

“Na het feestje moesten “Jos en ik snel aan de slag om de ploeg de concentratie te laten vinden voor de finale. Het is niet niets om daar te staan. De situatie zelf, zo heb ik ervaren is in zichzelf erg motiverend en stimulerend. Maar dat leidt alleen tot een succesvolle prestatie als je je niet overdonderd voelt. De ploeg had geen ervaring met dergelijke wedstrijden. Alleen Margrita had 10 jaar daarvoor een finale mee gemaakt in Utrecht. Dat is de reden dat ik een gesprek ben aangegaan met ervaringsdeskundigen als Erik Wolsink en Ben Crum. Ik wilde weten of er bepaalde zaken waren die extra aandacht verdiende en deze mannen hadden de ervaringen waar ik gebruik van wilde maken.”

“Dat gedoe met die bond is een beetje door ons zelf uitvergroot. Het leek er niet op dat wij die finale zouden halen en daarom waren wij niet bij de eerste gesprekken. Maar later schoven we natuurlijk wel aan... Maar het kwam ons allemaal wel erg goed uit. Dat spandoek in die finale: Het KNKV zal wel balen DKOD in de finale, geweldig!”

“Wij moesten het van het collectief hebben, daar zat onze kracht. Het klopt dat andere teams waaronder de tegenstander zich meer richten op het uitvergrooten van hun specialiteiten. Wij zochten het meer in variatie en veelzijdigheid. In vergelijking met andere ploegen probeerden we ook winst te halen uit een betere voorbereiding. Waar Rohda in de voorbereiding gewoon twee keer trainde, vertrokken wij naast de drie reguliere trainingen eerder naar Rotterdam om ons goed voor te bereiden.”

Het lijkt wel of korfbal tot in de perfectie bedreven moest worden, gebeurde dat overal?

“Nee, maar wij wilden zelfs na gewonnen wedstrijden nog bespreken wat er fout was gegaan. Achteraf denk ik dat we toen veel meer hadden moeten genieten van die mooie momenten. Maar de drive was gigantisch, we wilden alleen maar beter worden en de beste zijn.”

De wedstrijd was in de eerste helft prima, weinig goals maar toch (Tjeerd o.a 2-1 en 2-2 en 4-4) 13 doelpuntloze minuten is dat te wijten aan de druk? Waarom sloop het verval er in de tweede helft in?

“In elk geval was een voorval in de beginfase erg belangrijk. In het eerste aanvalsvak ging Margrita na een prachtige beweging voor een doorloopbal. Ze werd met een forse overtreding afgestopt en kreeg geen strafworp. Het heeft haar spel beïnvloed, in plaats van

Vrijdag 25/3

Versamelen Rijnkom	16.00	
Aankomst hotel	± 17.30	
Diner	19.00	
Video Rohda	20.00 - 21.00	
Ontspanning	± 21.15	- eigen gepaste tijden!

Zaterdag 26/3

Ontbijt	10.00 - 10.30	
Strandwandeling liefhebbers!	11.00 - 12.00	
lunch (pasta/broodjes)	12.00 - 12.30	
Rust	12.30 - 14.30	
Verzek	14.30 - 14.45	
Aankomst Ahoy (koffie!)	± 15.15	bleedhamers 3 + 5
(kennismaking met begeleider Henk v. Tiessen)		
Schotstraining	16.00 - 16.30	
Pasta/Broodjes in Ahoy	16.45 - 17.15	
Verzorging/Valkbespreking!?	17.15 - 18.25	
Inschieten met sterke licht	18.30 - 18.40	
Wedstrijdbespreking (peptalk)	18.45	
Inschieten met sterke licht	19.20 - 19.30	Bij verlenging schuift alles +30 minuten door.
Warmlopen in catacomben	19.30	stof (vochtige doeken)
Oplomsterceremonie (Rohda, DKOD)	19.40	Klaar op pad tussen box
Inschieten/Warmlopen in hal	19.50	hele → steeds sterker hekk
Wedstrijd	20.00	
Prijuitreiking loopbrug	21.15	1 W+W, 3 V+W, 3 Arbiters
Interwens met hele ploeg	21.30	Spelerslounge
Verzek naar 'de Berli'	22.30	
Huldiging kampioenen	23.45	

super was ze goed genoeg. In tegenstelling tot andere wedstrijden lukte het haar daardoor niet om haar jonge vak er in moeilijke fases doorheen te slepen. Dennis werd in de tweede helft door Frits Wip uitstekend afgestopt en Roelant had het lastig tegen Ruud van Beugen. Een super Margrita had het om kunnen zetten. Uiteraard moeten we niet vergeten dat Rohda een goede ploeg had en zwaar favoriet was. Wij hadden kunnen winnen als alles had geklopt.”

Hoe heb je de finale zelf ervaren, ik kan me zelf de teleurstelling en de uitgelopen schmink herinneren en die van jou werd ook omschreven in de pers: medaille interesseerde je schijnbaar niets?

“Laat ik beginnen met het volgende: je kunt volgens mij niet slecht spelen in zo'n finale. Ahoy, het opkomen, het publiek, de spandoeken werken zo stimulerend dat je direct in een bepaalde 'flow' komt. Alles inspanningen tot op dat moment vallen op zo'n moment op zijn plek. Ik heb dan ook genoten van de wedstrijd al stond ik in de tweede helft wel erg veel te overleggen met Jos.”

“Na afloop interesseerde die troostprijs me niet, de medaille heb ik niet eens meer. Voor mij telde alleen de winst. Verder, later, is het vooral het delen van de ervaring met het team dat de finale bijzonder maakt. De teleurstelling was bij ons allemaal heel groot. We moesten ons er echt toe zetten om die medaille op te halen.”

In de krant heb ik gelezen dat Heleen handtekeningen stond uit te delen terwijl jullie moedeloos aan de kant zaten...

“Man, zij was zo jong, het overkwam haar ook een beetje. Zij wist ook gewoon dat ze er nog wel een keer zou komen te staan... en ze is later een zoektocht begonnen naar de club die haar dat kon brengen. Een geweldige speelster... het waren de mooiste korfbalmomenten voor mij, dát seizoen..., die beleving samen.”

Wie was de meest opvallende speler (beide kanten?)

“Rene Kruse was met drie doelpunten en 1 velddoelpunt bij Rohda belangrijk evenals Frits Wip”

Er kwam toch een feestje... want het was toch niet niets?

“Uiteindelijk hebben we na de finale in de Berk toch gevierd dat we kampioen van de hoofdklasse waren geworden. Eerlijk gezegd had ik het verlies toen nog niet echt verwerkt. Ik vond het ook meer een feest voor de hele vereniging. Een terechte beloning voor de verbondenheid die tussen team en vereniging en binnen

de vereniging was ontstaan. En verbondenheid die ook tot uiting kwam in de twee weken voorafgaand aan de finale. Iedereen pakte zijn verantwoordelijkheid en droeg bij aan een mooie belevenis.”

We gaan verder over de periode tussen de zaalfinale en veldfinale. De wedstrijden op het veld in de degradatiepoule worden overleefd door winst in de wedstrijden tegen DEVD, HKV/Ons-Eibernest en Groen Geel. Het nieuwe veldseizoen 94/95 wordt in de eerste helft met een plekje in de kampioenspoule beloond na winst op het veldteam van Ben Crum. Dat seizoen heeft Appie vd Vegte zijn beroemde masker op ter bescherming van zijn veelvuldig gebroken neus.

Het zaalseizoen begint dat jaar teleurstellend met een gelijkspel tegen HKV/Ons-Eibernest en Maree uit flinke kritiek op Dennis en Roelant. Het gaat hier om de matte wedstrijd die ze speelden en ze vergerden het om direct na de wedstrijd stapplannen in Den Haag te bespreken. Tjeerd roemt op dat moment alleen de inzet van Marian Teeuwen en de rest zou volgens hem weer aan het beginpunt staan. De wedstrijd daarop werden de rijen gesloten na een goed intern gesprek. Groen Geel delft hierdoor het onderspit met 26-17.

Ook de uitwedstrijd tegen NIC wordt overtuigd gewonnen met 15-21. De week daarna moet Deetos zich opmaken voor de kraker van het seizoen. De eerste helft was het Deetos dat de kleedkamers met een voorsprong in de rust opzocht. Daarna wisten Roeland en Dennis het gat te dichten en werd de verdedigende druk opgevoerd. Met name Hans Leeuwenhoek en Oscar Mulders kwamen volgens Jan Sjouke in de krant niet meer aan de bak.

De laatste wedstrijd voor de korte stop met de feestdagen werd winnend afgesloten tegen DEVD (12-16). De tweede helft van het zaalseizoen verslikt DKOD zich bijna in Fortuna maar weet die wedstrijd toch te winnen met 13-10. Ook de wedstrijden tegen DOS '46, HKV/Ons-Eibernest en Groen Geel worden gewonnen voordat er gelijk gespeeld wordt tegen NIC en verloren van Deetos uit. Kostbare punten in wedstrijden waarin niet iedereen tot scoren komt zoals we dat inmiddels gewend waren.

DKOD speelt het mooiste korfbal maar soms slaat het om in matheid. Volgens Jos Maree in de krant: "niet te wijten aan arrogantie, maar omdat het soms te makkelijk gaat, worden bepaalde taken verwaarloosd. Ploegen die tegen ons spelen weten juist op die zwakke momenten te scoren".

De wedstrijd tegen DEVD wordt weer gewonnen... het zal DKOD of Deetos worden die de finale bereikt. Maar van Fortuna werd uit verloren, Deetos maakte geen misstappen meer en de laatste wedstrijd van DKOD tegen DOS '46 werd dan wel gewonnen maar het mocht niet baten. Margrita neemt dat seizoen afscheid als korfbalster van DKOD.

Hoe zou je die periode zelf willen omschrijven? Hoe ontwikkelde het team en de club zich want die afstand was wel eens groot te noemen.

“We speelden het beste korfbal van de poule dat seizoen. Het seizoen daarvoor werden we kampioen door constant te zijn en gedreven te zijn. Deetos speelde toen het beste korfbal. Dit seizoen speelden wij het beste korfbal, maar we lieten het in twee belangrijke wedstrijden tegen NIC en Fortuna afweten door een slechte focus en wat hoogmoed. Dat we thuis gelijk speelden tegen NIC had louter te maken met onderschatting en gemakzucht. We waren niet voldoende scherp en we waren niet voldoende bereid en gedisciplineerd om het uiterste van onszelf te vragen. Ik vind dat je in sport dergelijke kansen niet moet laten liggen. Er zijn zo weinig kansen op triomfen. In het daarop volgende deel van het veldseizoen speelden we in de kampioenspoule. Het lukte niet om daarin een rol van betekenis te spelen. Alleen van Oost Arnhem konden we toen winnen. Na dat veldseizoen ben ik weer volledig gaan werken en stopte ook Jos Maree. Jan Hof werd de opvolger in het nieuwe veldseizoen en we haalden Gerlof de Haan en Trienke Koopmans van Word Kwiek en Tjeerd de Vries van DVO.”

Het eerste deel van de veldcompetitie start in september 95 met 19-13 winst op een van de titelkandidaten Rohda (de andere zou Oost Arnhem zijn). De koppen in de krant :

**- DKOD snoert “korfbalprofessoren” de mond
- DKOD is het seizoen goed begonnen met het inmaken van het hoofdstedelijke korfbalteam.**

Ook de wedstrijden tegen Blauw Wit Heerenveen en DVO worden gewonnen met de nieuwe formatie waarin Gerlof in de wedstrijd tegen Blauw Wit de nodige doelpunten scoorden. Na afloop kon de pers niets anders dan het volgende uit zijn mond optekenen: “It gie lekker, ik lear hjir in protte, ik ha it idee dat it noch stikken better kin”

De ontmoeting met Deetos in Heelsum was geen prettige; deze wedstrijd ging verloren met 21-27. Deetos wist de vinger op de zwakke plekken te leggen. Zeven strafworpen voor Deetos, slordig verdedigen en niet scoren waren volgens Hof de voornaamste redenen van dit verlies. Een zeer teleurstellend resultaat. Nu stonden er 3 ploegen op de eerste positie. De wedstrijd tegen KVV/Ons-Eibernest werd wel weer gewonnen en er werd een monsteroverwinning op

Oost Arnhem behaald die volgens de kranten het resultaat was van:

- **“het streven naar totaalkorfbal door de legionairs van DKOD”.**
- **“volgens het bekende Ajax principe van één keer raken ging de bal van hand tot hand in de geoliede korfbalmachine van DKOD”.**

Ook van AKC werd gewonnen, en Oost Arnhem herstelde zich na de zeperd met winst op Deetos. DKOD ging als koploper de zaal in.

Jan Hof moet wijken voor Crum. Tjeerd zegt daar het volgende over:

“Het resultaat was bij ons altijd het belangrijkste, maar we waren ook uiterst kritisch over het proces dat naar de winst leidde. We wilden altijd beter. Speelde we slecht dan wilden wij daar direct mee aan de slag. Jan bekrachtigde de winst en het leerproces door het goede van de gespeelde wedstrijden te benadrukken. Daarmee wilde hij de volgende wedstrijd ingaan. Helemaal niet zo’n gekke gedachte, maar dat sloot niet aan bij onze beleving. Misschien had hij wel gelijk en moesten we de goede resultaten meer vieren... maar hij had ook moeten inzien dat de ploeg zo niet in elkaar stak. Een en ander leidde tot het vertrek van Jan Hof en we hebben toen Crum gevraagd omdat hij een van de weinigen zou zijn die ons zou kunnen leiden naar de veldfinale.” Het was prachtig dat Ben terug wilde komen bij DKOD.

Toch vreemd, een paar jaar ervoor wilden jullie niet verder met hem. Volgens de voorzitter van destijds omdat jullie niets meer konden leren?

“Ik denk dat er altijd momenten zijn binnen relaties dat het even minder loopt, dat de concentratie verandert, dat de spanning er af is dat de aandacht naar buiten gericht is of dat je elkaars kracht uit het oog bent verloren. Wijze en slimme bestuurders herkennen dat en weten dan de zaak bij elkaar te houden.”

“Overigens was dit een ander team in een andere fase van ontwikkeling dan het team waar de voorzitter over spreekt. Wij waren er op dat moment van overtuigd dat Ben voor ons de beste trainer zou zijn. Ik denk dat iedereen op dat moment gelukkig was met de terugkeer van Ben; inclusief Ben zelf.

De eerste wedstrijd was uit tegen Rohda en Tjeerd maakte uiteindelijk de beide doelpunten die het definitieve gat sloegen bij de stand 12-12 waarna er uiteindelijk werd gewonnen met 14-19.

In de week daarop werd Ben Crum ook voorzitter van DKOD, een dubbelfunctie voor hem waarop de leden positief hadden gestemd. De tweede wedstrijd tegen KVS werd begonnen met de huldiging van Dennis en Heleen die de maand ervoor wereldkampioen waren geworden met het Nederlandse team. Het resultaat van de wedstrijd was prima en met 29-9 kon KVS uit Scheveningen het doen. Een week later verliest DKOD van Groen Geel met 16-15 en staat iedereen weer hardhandig met beide benen op de grond. Ook de week erna worden verliespunten geïncasseerd in de uitwedstrijd tegen Wordt Kwiek (18-18). Tegen Blauw Wit wordt de schade beperkt door zich niet te laten intimideren door het spel van de Amsterdammers en te winnen met 15-16 (wel een gele kaart voor Ben Crum i.v.m. commentaar op de wedstrijdleiding). De wedstrijd DKOD – AKC wordt door Gerlof de Haan uiteindelijk beslist in het voordeel van DKOD 14-13 en DKOD neemt de koppositie in de Hoofdklasse B op zich.

In de week ter voorbereiding op de wedstrijd tegen Deetos blijkt dat Tjeerd in beeld is als trainer voor de Dortse club en Jan Sjouke als trainer van DKOD. De wedstrijd tegen Deetos uit wordt verloren met 13-11. En daarna geven zowel Tjeerd als Jan Sjouke te kennen dat ze geen trek hebben in de trainer/coach functie bij DKOD. Jan Sjouke omdat hij er een jaartje tussenuit wil en Tjeerd twijfelt omdat hij toch liever nog als speler verder gaat.

Er wordt wel gewonnen van de op dat moment aan kop staande Rohda met 15-9. Met Ben Crum op de tribune hij is drie wedstrijden geschorst na een gele kaart in de wedstrijd tegen Blauw Wit. Het maakt niets uit, Ton Jansen die als team-manager zijn plek overnam behoeft niets te doen. Crum zat tussen het publiek op de eerste rij en kon zich daar prima verstaanbaar maken.

De wedstrijd in Scheveningen bij KVS is snel gespeeld en wordt gewonnen met 11-24. Maar de week later is Groen Geel bij DKOD op bezoek en weet voor de tweede keer dit seizoen te winnen. Dit keer met 12-14. DKOD stond in die wedstrijd zelf achter met 8-14 de laatste 11 minuten. DKOD vecht volgens de kranten van destijds door en wint de wedstrijd tegen Wordt Kwiek met ruime cijfers: 23-15. Tjeerd is niet tevreden over het team en men vreest voor zijn keuze aan het einde van het seizoen. Een beslissende wedstrijd tegen Blauw Wit moet uitsluitsel geven en Tjeerd verwacht dat men dan weer bij de les is. Dergelijke wedstrijden halen volgens hem het beste in het team naar boven. Helaas bracht de thriller in de Rijnkom na een prima eerste helft en een verdiende voorsprong alleen een gelijkspel in een zinderende wedstrijd waarbij Blauw Wit in de tweede helft sterk terug kwam. Het publiek leefde gigantisch mee en beide coaches hielden het niet op de bank uit.

Tjeerd zegt in de krant het volgende na die verloren wedstrijd:

“Zes verliespunten kun je je niet veroorloven als je kampioensaspiraties koestert. We hebben onze kansen al in een eerder stadium deze competitie vergooid”.

Ook de wedstrijd tegen AKC ging verloren met 19-16) en de geruchten dat Dennis Voshart de club zou gaan verlaten vulde de kranten. Een beslissing wordt dan nog niet genomen. De laatste wedstrijd thuis tegen Deetos werd gewonnen met 21-18. Tjeerd scoorde 6 doelpunten tegen Oscar Mulders. Dennis neemt de week daarna het besluit om na de tweede helft van het veldseizoen DKOD te verruilen voor Deetos.

Het veldseizoen begint met een gelijkspel tegen HKV/Ons-Eibernet 14-14 en een week later verlies in de derby met Oost Arnhem (15-13). Maar van Rohda wordt uit gewonnen met 12-16 en gaat DKOD met een wedstrijd meer aan de leiding en is het afwachten wat de concurrenten Deetos en Oost Arnhem het weekend daarop tegen elkaar doen. Deetos wint die ontmoeting en neemt de koppositie over van DKOD. DKOD en Deetos laten allebei geen steekjes vallen in de twee wedstrijden die volgen. DVO en Blauw Wit Heerenveen verliezen van DKOD en de laatste wedstrijd tegen Deetos moet bepalen wie er kampioen wordt van de hoofdklasse B.

In de week voor deze wedstrijd traint DKOD bij Oost Arnhem om zich goed voor te bereiden op het kunstgras bij Deetos en met natuurlijk stiekem de veldfinale in het achterhoofd.

In de beslissende wedstrijd gaat DKOD eerst riant aan de leiding met 11-16, maar Deetos weet toch terug te komen op 17-17 waarna Tjeerd de beslissende 17-18 scoort.

Hoe de Volkskrant DKOD naar de finale leidde

Demonische doem blijft Deetos achtervolgen

DORDBRECHT - Weer strandde Deetos in het zicht van de haven. Ook 53 jaar na het laatste veldkampioenschap is er geen reprise van het oorlogssucces. Al die jaren worstelen ze in Dordt met de demonische doem die de Deetosers grinnikend pootje licht bij een veldtitel in het verschiet. Het was dit maal een kwestie van één doelpunt van een DKOD-tantrist.

Tjeerd de Jong wist het na afloop wel. "De veldkant van gisteren was onze leidaad." Hij verwees naar een artikel over tantrisch orgasme. "Wij zijn bij DKOD wel geïnteresseerd in zulke zaken en hebben ons erdoor laten inspireren. Meer zeg ik niet. Lees het zelf maar."

De Volkskrant van 17 mei bevatte een reportage over het tantrisme. "Wij het tantrische liefdespel onder de knie krijgt, verheft zich ver boven het alledaagse plezier in de slaapkamer. Een tantrisch orgasme is geen klaskomen, maar een poort naar het goddelijke. Met behulp van deze seksuele energie kan de tantrist al zijn doelen in het leven bereiken." Ook korte-termijndoelen kennelijk, zoals het winnen van een belangrijke wedstrijd.

Hoe het werkt? Voor een dringende wens moet je een symbool bedenken en "onder het vrijen en normaal tijden het orgasme moet dit symbool scherp voor ogen worden getoond. Daardoor wordt de persoonlijke wens geladen met seksuele energie, de grootste krachtbron van de mens." Aldus het artikel. En dan zeggen ze dat seks voor de wedstrijd niet verstandig is.

op de verlangzaamde video-opname van nu en keek hetzelfde zien kleine Tjeerd, bal in de knuutsjes draait pal voor de kof een snij, duntips achter de bal, spicichte elloboesge buitenwaarts gekernd, spillebenjes stil, krachtige armbeving en de bal verdwijnt naar en door de kof. Oगतisch hoogtepunt (maar dat wist hij toen nog niet).

Dordtse doemgedachten na DKOD-debutant

Verlepte gladlieden

Kwestie van één doelpunt. Dat bleef hangen. Deetos had aan een gelijkspel voldoende, DKOD moest winnen. Vierenveertig minuten stond Deetos in de Olympia Arena. Virtueel, zoals dat heet. Tot De Jong toeloeg. Kwestie van één doelpunt. "Wijf het er nog maar eens in", pruilde Mirelle Fortuin. Zij had een beter afscheid verdiend, maar verpruiste zelf enkele kansen in de slotfase, en ze wist dat. De bloemen die ze kreeg, hadden op voorhand seks verlepte, de gladlieden lieten solidair de kopjes hangen.

Kwestie van één doelpunt. "Vlak voor tijd hadden we ze plat", kreunde Jan-Sjouke van den Bos. "Toen ging het om die ene bal. De laatste aanval miste te veel kansen. Daar had-je

Deetos - DKOD 17-18 (11-13).
Schiederscheur: Dirksen.
Toeschouwers: 650.

Scores Deetos: Mulders (5), Kraaijeveld (3), Heibek (2), Fortuin (2), Louwman, Leuwenhoek, Riet, Brandt, De Mulder (1).
Scores DKOD: Voshart (6), De Jong (4), De Haan (3), Van der Wilt (3), Van Heijningen (2).

moeten vallen. Dan laten we het zelf liggen. Doet niet minder pijn, hoor... Ach, ik voel me klote, maar je moet er niet triest over doen", aldus de Deetos-coach.

Kwestie van één bal. "Weer niet", treunde Jiska Brandt. "We hadden ons zo voorbereid, waren echt scherp, wilden nu eindelijk die veldtitel winnen. En dan is Hans niet fit. Dat was fataal tegen Dennis."

Hans Leuwenhoek ging licht gekwetst de wedstrijd in en had de pech tegen de beste man van het veld te staan. Dennis Voshart - alle Zeewoude sportkanjers heten Dennis en lijken op elkaar; zelfde oogte waarschijnlijk - leverde de meervoud die een finalist nodig heeft. Hij had al zesmaal gescoord toen zijn vak voor de negende maal voor de kof kwam. Voshart ontdeed zich van zijn fofelike oudemouwen en toonde zich klaar voor de genadelag. Die niet kwam, juist in die fase falde hij, wat Deetos de gelegenheid gaf de stand te egaliseren: 17-17. Toen was het nog een kwestie van één doelpunt.

Blubber

Dat die treffer aan DKOD-tijd viel, was terecht. DKOD was de betere ploeg. Er zat vaart in het Heelsumse spel; spelers vonden elkaar blindelings. Bij Deetos lag de balwastate te veel stil, speelden spelers zoekende rond, ombrak de voortgang. DKOD, dat in het eerste kwartier scherp schoot (50%), speelde met korte aanvallen, benutte de ruimte efficiënt en straalde vanaf het begin overtuiging uit. Deetos zwogde alsof de spelers bij elke balwerving een bees uit de blubber moesten trekken.

Na een schitterende eerste helft, viel het na rust een kwartierje stil, tot Deetos zijn indrukwekkende opmars begon, geschrapt door ingebrochte lengte (Förter voor De Mulder) en vechtlust (Louwman voor Heibek). Dat het niet lukte, kwam door Tjeerd de Jong's magical mystery man.

"Hadden ze bij Deetos de Volkskrant maar moeten lezen", glotterde de nieuwbakken tantrist. Met een bokbierje in de goeder knuit was hij alweer op weg naar een nieuw hoogtepunt.

Tekst: Fred Troost
Foto: Ben Klos

Vorbereiding tegen de wedstrijd met Deetos deden jullie al bij OA op het kunstgras, wat waren je gedachten toen?

"Man, die scheids zou ons er bijna inluizen. Naar mijn mening wegens akkefietjes in de zaal. Lullige strafworp en toen die gelijkmaker van Kraaijeveld. Ik miste in de laatste minuut een doorloper maar wist uiteindelijk met een schot die 18e erin te gooien. Een geweldig feest, ook voor Dennis die ons ging verlaten..."

Hier kwam die uitspraak van dat "Tantraseks gebeuren" in de Volkskrant uit voort... dat je dat zo paraat had of is dat geen toeval?

"Dat je dat hebt opgedoken... ik had zin in een feestje en die Troost kwam op me aflopen. Ik had 's ochtend voor de wedstrijd dat artikel in de Volkskrant gelezen en het leek me gepast hem daarop te wijzen. Daarmee was hij tevreden en kon ik gaan feesten."

Tjeerd duikt vervolgens in het kranten en NK artikel en vraagt van beide versies een kopie... lachend gaan we verder.

In het afscheidsinterview van Dennis Voshart roemt hij Tjeerd: "We stonden met tranen in onze ogen toen we daar kampioen werden. Ik krijg er nu nog kippenvl van als ik eraan terug denk. Dat kon geen mooiere afsluiting zijn: met één doelpunt verschil winnen, een halve minuut voor tijd. Tjeerd maakte dat winnende doelpunt. En eigenlijk was hij ook de aangewezen man om ons naar de finale te schieten. Hij heeft zoveel betekend voor DKOD. Iedereen heeft er

heel veel tijd in gestoken en het is tijd om een titel te pakken”.

Als ik Tjeerd hiermee confronteer, glimlacht hij en gaat snel verder met het prijzen van een geweldige speler die Dennis was: **“Dat die het daarna nog heel ver zou schoppen bij zijn club en in het Nederlandse team stond voor mij al lang vast.”**

De veldfinale stelt weer wat voor sinds Oost Arnhem de organisatie in handen heeft genomen zegt Tjeerd in de krant. Volgens Tjeerd is DKOD de zaterdag van de finale favoriet: “PKC moet het hebben van de lange spelers. Zij kunnen de bal lang in de ploeg houden. Bij ons draait het om de organisatie. Dat zag je ook wel in de wedstrijd tegen Deetos. Dat ging op een gegeven moment zo goed, dat ik in de laatste minuut er heilig van overtuigd was dat zij niet meer in balbezit zouden komen. Niet zo zeer mijn doelpunt maar eerder het laatste fluitsignaal en dus het kampioen worden, was voor mij het hoogtepunt van dit seizoen tot nu toe. Ik denk dat het een aantrekkelijke maar vooral een spannende wedstrijd zal worden. Wie er straks in slaagt om op de beslissende momenten het beste te organiseren, kan de wedstrijd bepalen. Ik zie het wel zitten, laat die finale maar komen.”

Jullie kwamen tijdens de finale tegen PKC met die Converse petjes op het veld, wisten te winnen... ik was er zelf helaas niet bij! Ik neem het mijn ouders nu nog kwalijk... de reden heb ik uit mijn hoofd gebannen maar het zal met mijn resultaten op school te maken hebben gehad... grrrr.

Tjeerd lacht en begint te vertellen: **“Die petjes waren lachen... en die wedstrijd maakte we**

het verschil op dat gladde veld door gebruik te maken van onze bewegingsveranderingen tegen die lengte en kracht van PKC. In de wedstrijd haalden we niet het niveau van dat seizoen maar wisten toch redelijk moeiteloos de winst te pakken, op meer dan één doelpunt zijn ze niet geweest. En na rust kwamen we flink op voorsprong en die hebben we niet meer uit handen gegeven. Al werd het nog wel even onnodig spannend.”

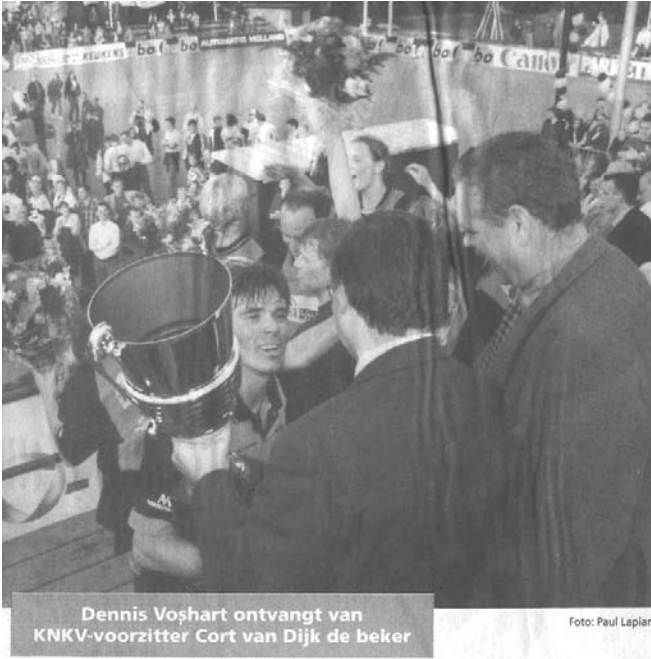
Maar jij maakte het verschil weer toen ze even op 12-13 kwamen!

“Klopt, belangrijk punt en het liep op dat moment ook erg goed met Heleen en Trienke” Overigens speelde ik geen geweldige wedstrijd tegen Andre Simons. Vooral Dennis heeft ons erdoor gesleept.

En dan die andere Simons, want die wist direct nadat hij het veld in kwam (op een stand van 14-18) een stip te forceren en zijn collega's van Dribbel en Tromp brachten de stand toen snel op 17-18.

“Ja, maar Dennis maakte het verschil snel weer 17-19 en die laatste stip was een cadeautje voor hen maar bracht ons niet meer in gevaar!”

Dennis Voshart ontvangt van KNKV-voorzitter Cort van Dijk de beker

Foto: Paul Laplan

De beker die jullie wonnen is diezelfde avond gesneuveld was jij het of Roeland...? ontrafel het mysterie dat een aantal DKOD-ers nog steeds bezig houdt.

“Dat moet Roeland geweest zijn, ik zou zo iets nooit doen. Maar misschien is het beter als dit een mysterie blijft... de vraag was: zullen we 'm als korf gebruiken of er mee overgooien? Volgens mij werd er zelfs uit gedronken!. Je weet dat ondanks dat er in de beste huwelijken goed en liefdevol met elkaar omgegaan wordt... ik heb volgens mij foto's van ervoor en erna... ook zou ik die research van jou als het om mij en Roeland gaat uitbreiden met Daniëlle. Zij heeft ook een belangrijke bijdrage geleverd aan die beker..... !!!”

“Na dit seizoen ben ik nog één keer korfbal actief geweest voor Margrita toen die me vroeg in te vallen bij een wedstrijd tegen AKC. Maar een andere club heb ik niet meer gehad. Mijn sport hoogtepunten waren al mijn jaren bij DKOD en natuurlijk de Elfstedentocht op 4 januari 1997. Doordat we dat weekend en het weekend erna vrij waren door Europacup verplichtingen van PKC kon ik rijden. Het heeft zo moeten zijn denk ik.”

DKOD en Tjeerd

Mijn eerste kennismaking met Tjeerd was in 1992/1993. Hij belde me op met de vraag of ik geïnteresseerd was om bij DKOD te komen spelen. Ik was toen 18 jaar, net gekozen voor het Nederlands junioren team en speelde bij derde klasser Atlantis in Mijdrecht. Samen met voorzitter Johan de Jong is hij vervolgens bij me thuis geweest en al snel was ik erg enthousiast. Het besluit om te komen was dan ook snel genomen.

Wat volgde was een schitterende en leerzame periode bij DKOD met een hechte selectie en een top trainer / coach. De juiste lijnen lopen, lijnen lopen en nog eens lijnen lopen, dat was waar een groot deel van de training aan werd besteed... zo herinner ik mij. Er werd regelmatig net zo lang doorgegaan tot dat ook inderdaad iedereen 'de juiste lijn' te pakken had... of dat de trainingstijd inmiddels ruimschoots overschreden was. De kantsjes ervan af lopen? Dat was er niet bij... en wanneer je luidruchtig bij je *achtemaam* werd geroepen dan wist je vaak wel dat je iets niet helemaal goed deed 😊 ... integendeel! Verbeteren, presteren en zoeken naar de juiste vorm waren belangrijke uitgangspunten. Iedere training weer was het tot het uiterste gaan om zowel individueel en als team beter te worden. Ik heb geloof ik ook nog nooit zo'n goede conditie gehad als in die periode. Op donderdag na de training werd het, door Tjeerd uitgedachte, tactische strijdplan voor de wedstrijd van het komende weekend doorgenomen. Ieder teamlid kreeg hierbij, met name verdedigend, een speciale opdracht mee. "Als iedereen z'n eigen taak goed uitvoert dan (kunnen) winnen we zaterdag", was hierbij regelmatig de slotconclusie.

Terugkijkend op de periode bij DKOD zou ik Tjeerd typeren als een teamplayer die sociaal, verantwoordelijk, kritisch, betrouwbaar en veeleisend is met een goed analytisch / tactisch vermogen en, in het bijzonder na een gewonnen wedstrijd in de Rijnsdam, ook van een biertje hield. Na winst gingen de Leffes triple (speciaal biertje) als zoete broodjes over de toonbank. Als de stemming er écht goed in zat dan eindigden we vaak op de Korenmarkt in Arnhem. Ik herinner me nog een moment, om een uurtje of 04.00 's nachts toen we met z'n allen uit de kroeg kwamen rollen... Stapvoets reed er een politie auto voorbij om het 'stap' tuig een beetje in de gaten te houden. Tjeerd maakte richting de politieagenten de ene na de andere bijdehante opmerking en raakte hevig in discussie... voor ie het zelf in de gaten had (had al menig biertje op namelijk) werd hij met z'n neus tegen de motorkap van de politieauto gedrukt, met z'n handen *nog net niet* in de boeien geslagen. Na de eerste schrik en "vrijlating" werd het hoogste woord weer hervat.

Een super periode bij DKOD die ik voor geen goud had willen missen!

Heleen

Reacties van:

Ben de Hond

&

Ton Jansen

Op de volgende pagina...

Reacties over Tjeerd & zijn teamgenoten...

Ben de Hond Ton Jansen

Het jaar als trainer van DKOD 1 was eigenlijk een jaar waarbij je alleen kon verliezen. De meeste waren ervan overtuigd dat we de dubbel zouden pakken. De ploeg zelf ook. En dat was dan ook de moeilijkste opgave.

Steeds weer ervoor waken dat er niet te makkelijk over een tegenstander gedacht werd. Soms spelen om te winnen, niet om mooi te korfballen. Iets waar een deel van de ploeg toch moeite mee had. Scherp blijven op trainen, elkaar helpen zowel in de training als bij de wedstrijden een hot item voor mij althans.

Het was mooi om te zien hoe ze elkaar op trainen beter probeerde te praten. Ik zag daar niet altijd zoveel in, het is in een ploeg geven en nemen en vooral rekening houden met de gaven maar ook met de korfbalgebreken van iedere speler(ster).

Soms werd er teveel gevraagd van elkaar, maar uiteindelijk konden we toch een redelijke balans vinden. Het zaalseizoen was goed met aantrekkelijk korfbal en goede resultaten. Tegen Swift uit liep Tjeerd tegen Dennis. We hadden afgesproken dat Tjeerd helemaal 1 op 1 tegen Dennis zou spelen (in de verd.) Lukte Tjeerd perfect. Weet niet precies meer hoe had zat, maar pas laat in de 1e helft scoorde Dennis voor de 1e maal een afstandschoot. Goed resultaat dus, maar toch ff tegen Tjeerd zeuren. Later konden we er wel om lachen.

Met vriendelijke groet, Ben de Hond

Over de periode dat ik met Tjeerd gewerkt hebt kan ik wel een A-4tje vol tikken, maar ik zal het kort houden.

Tjeerd vroeg in zijn tijd bij D.K.O.D. Niet alleen het uiterste van zichzelf maar ook van het team. Hij was zeer gedreven als speler en als trainer en streefde ernaar om met D.K.O.D. De top te bereiken met vaak fantastisch korfbal.

Iedereen ging voor hem door het vuur en als je zijn vertrouwen had gewonnen deed hij dit ook voor jou.

Heel jammer was het dat D.K.O.D. Tjeerd niet kon behouden. Het betekende meteen het begin van het einde van een mooie periode Topkorfbal van onze club.

Mijn hoogtepunt met Tjeerd was niet alleen het winnen van de veldfinale tegen P.K.C. maar vooral de wedstrijd waardoor wij in de finale kwamen uit tegen Deetos. Tjeerd maakte toen vlak voor tijd met een fantastisch afstandschoot de winnende treffer tegen deze grootmacht in het korfbal (17-18) Ben Crum en ik gingen helemaal uit ons dak (voor Ben letterlijk want hij stootte zijn hoofd aan de dugout) terwijl wij beiden normaal eigenlijk koeltjes reageren op heugelijke momenten, maar dit was te gek wat een feest

Groeten,

Ton Jansen

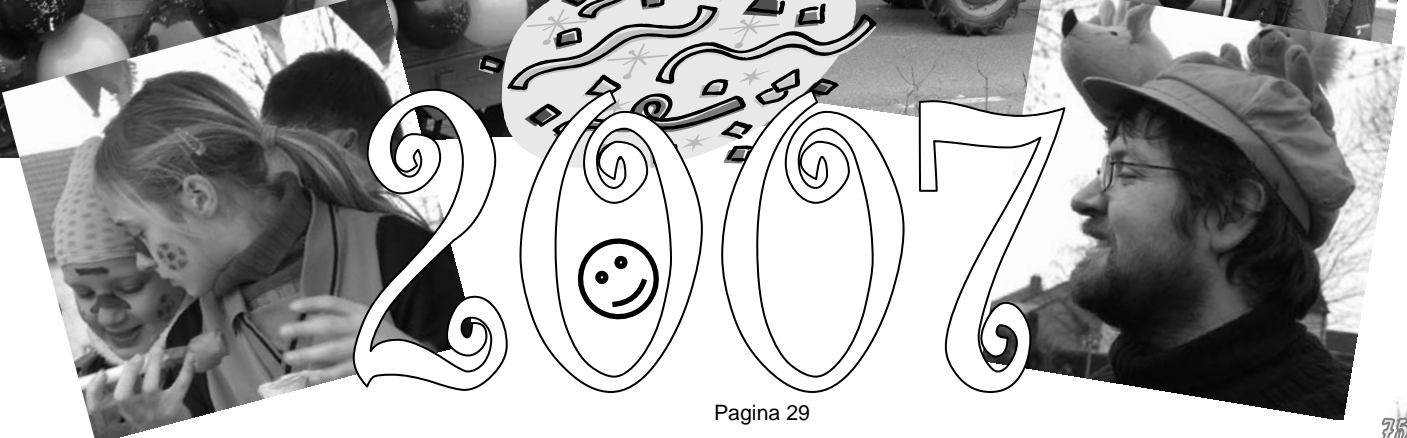
Kijk het rooster goed na. Indien je niet kunt, ruil dan met iemand uit een andere maand en geef dit aan mij door. Op vrijdag beginnen we om 18.00 uur. Op zaterdag om 10.00 uur.
Telefoon Peter : 0317-314568 of 06-53881850

Wijk	Datum	Personen
Doorwerth	vrijdag 30 maart 2007	Peter van Ballegoijen, Martin Hooijer Derk-jan Hooijer, Ruud van de Vegte
Heveadorp	Zaterdag 31 maart 2007	Jan Westerhof, Arie van Ballegoijen
Doorwerth	Vrijdag 27 april 2007	Harke Cleveringa, Stefan Hartkorn Willem Lijftogt, Ben de Hond
Heveadorp	Zaterdag 28 april 2007	Jan Westerhof, Peter van Ballegoijen

ROOSTER OUDPAPIER

Carnevál

2007

De start is altijd het moeilijkste van allemaal. Ook deze keer iets totaal nieuws maar wel heel erg leuk. Het idee werd gebrouwen tijdens een gezellig avondje in de Berk. DKOD moest een supportersgroepje krijgen die er voor ging zorgen dat er meer sfeer tijdens de wedstrijden kwam, dat er meer jeugd naar wedstrijden kwam kijken maar vooral een groep die echt als een 9e man achter DKOD ging staan en het zo de tegenstanders nog moeilijker maakte om van DKOD te winnen. Dit begon allemaal in het seizoen 2003/2004.

we nodig om de kale koude muren in de Rijnkom mee aan te kleden.

De eerste keer spandoeken maken was in de Berk. Lekker warm, gezellig muzikje, en veel ruimte. Het enige waar we niet aan gedacht hadden, was de ventilatie. Binnen een half uurtje stonden we allemaal buiten omdat de lucht die van de spuitbussen afkwam niet echt goed was voor je gezondheid. Door af en toe even naar binnen te gaan snel wat spuiten en weer naar buiten kwamen toch de eerste paar spandoeken af. De teksten: "De Kroeg Ons doel", "DKOD groet selectie", Go Jako en ons visite kaartje Orange Black Devils alleen toen nog zonder logo.

En spandoek zonder logo was ook maar niks dus na lang brainstormen en van allerlei plaatjes uitproberen is er toch een mooi figuurtje uitgerold. Deze is vorig seizoen in een gezellige avond met veel knippen snijden plakken en spuiten op een wit doek gezet in de loods van Hooijer BV. Deze ruimte was er

Het idee was er hoe nu verder?? Weinig financiële middelen, nog helemaal geen trommels, toeters of andere herrie. Ja, één trommel die had Rico maar die was met plakband aan elkaar geplakt maar vooruit voor de 1ste keer ging dat goed. Hoe ga je dit probleem oplossen. We hadden bedacht om een inzamelingsactie te houden en van dat geld dan materiaal aan te schaffen. Deze actie was ook goed gelukt, van het geld wat we binnen haalden, hebben we ons pronkstuk aan kunnen schaffen. Een grote trommel met een heel hard en zwaar geluid. Wat zeker veel herrie maakte. Verder hebben we nog twee kleinere trommels gekocht goed genoeg voor sfeer en herrie, en een paar witte lakens en verf. Dit hadden

meer geschikt voor. En dat is ook wel te zien aan het resultaat. Iets om als OBD'er trots op te zijn. Als de selectie van DKOD thuis speelt, wordt al vroeg de Rijnkom versierd, alle spandoeken worden opgehangen, muziek wordt klaar gezet, 3 tribunes uitgeschoven en de trommels worden naar boven gesjouwd. Alles staat klaar voor weer een heet

avondje in de Rijnkom. En nu maar hopen dat er veel obd'ers komen. Want zonder de steun van veel mensen komt er weinig herrie en sfeer van de tribunes.

Meestal rond 6 uur begint het tweede. Dit tijdstip is eigenlijk net te vroeg om te beginnen want dan heb je voordat het eerste begint al de blaren op je handen

staan van het trommelen en geen stem meer over. Dus de meeste sfeer komt aan het eind van het tweede of begin van het eerste zo rond een uur of 7 half 8. Maar als het eenmaal begint en de wedstrijd is spannend en goed dan gaat het er ook echt op. Als speler in het veld merk je dat ook echt. Je krijgt echt extra energie als je die trommels hoort en mensen hoort zingen en juichen!!

Dit heeft ons als selectie al veel punten opgeleverd en het gaan er ook zeker nog veel meer worden.

Zoals je kunt zien op de foto is de groep Orange Black Devils niet zo heel groot meer en veel spelers komen uit de junioren die meestal rond dezelfde tijd spelen dus niet echt veel aanwezig kunnen zijn. Onze oproep is dan ook voor alle andere jeugdleden om het stokje van de trommels eens een keer van ons over te nemen, helpen met het versieren, zingen, juichen en opruimen. Kom er bij staan en help ons en neem het over. We zijn namelijk allemaal voor dezelfde ploeg en hoe meer mensen hoe meer herrie en sfeer en dat is toch het allermooiste.

We hebben niet voor niks dat shirtje van de selectie gekregen!!!

QUIZAVOND

Vrijdagavond 26 januari was het tijd voor een activiteit van de activiteiten commissie, namelijk de quizavond. Er waren verschillende onderdelen. Het begon met gewone vragen, afgewisseld met spelletjes. Al gauw was iedereen verdiept in de vragen en we konden de hersenen horen kraken. Voorbeelden van vragen waren:

- > Welke datum is DKOD opgericht?
- > Hoeveel douches zijn er in de Berk?
- > Hoeveel voetbalclubs hebben Renkum / Heelsum?

De meeste vragen werden goed beantwoord, al werd er af en toe wel vals gespeeld. Maar de hele avond vragen beantwoorden zou ook snel vervelen, dus werden er spelletjes tussendoor gespeeld. Het eerste spelletje was het ballon scheren, waarbij de kinderen een ballon met scheerschuim schoon moesten scheren. Dit lukte zonder de ballonnen te laten knappen!! Goedzo!!

Daarna moesten de jongste kinderen bij een mannelijk groeplid de haren zo mooi mogelijk maken met behulp van gel. Ewout kwam er genadig vanaf, de rest leek wel op Elvis Presley. Vooral Laurens was de pineut.

Het volgende spel was voor de dames. Liedjes moesten gezongen worden. Uit elke groep één zangeres die na elkaar een ander liedje moest zingen. De dames uit de C1, Nina en Elke vielen hierbij erg op. Vooral Nina leek wel Madonna 2 te zijn. Toen kon het kliederen beginnen. Een tafel werd

helemaal besmeurt met vla. Één groepslid kreeg een vuilniszak om en moest met open mond aan de tafel zitten. De andere groepsleden probeerden een stukje komkommer in de open mond te sjoelen. De vla vloog in het rond en de komkommers kwamen in de mond. Aan Timo is goed te zien hoe groot de rotzooi was.

De blinddoeken werden voor de dag gehaald, want het was namelijk tijd voor het voelspel. Één groepslid werd geblinddoekt en moest voelen wat de voorwerpen op tafel waren. Perziken, een drilpudding, een kaars en als klap op de vuurpijl een dode vis. Vooral de vis zorgde voor veel hilariteit. Iedereen gilte en alleen de geblinddoekten wisten niet wat het was. Dat ze toch nog durfden te voelen was heel stoer van deze kinderen!!

Voor deze spellen konden de groepen punten krijgen en deze werden uitgedeeld in fiches. Deze fiches konden worden ingezet op andere teams waarmee fiches gewonnen konden worden. Er werden nog drie spellen gespeeld: spijker slaan, water drinken en beschuit fluiten.

Het eindspel was een variant van galgje. Er konden letters gekocht worden met fiches. Wanneer de letters goed geraden waren, kregen de teams ook fiches ter beloning. Uiteindelijk werd de zin snel geraden, en was de winnaar bekend. Groepje zes (Anja, Timo, Luuk Blaauw, Celine, Sanne en Thirsa) kregen een taart die ze lekker opgesmuld hebben. Uiteindelijk had iedereen het naar het zin en was de activiteit geslaagd!

Namens de A.C. Derkjan Hooijer

René Bakker

René Bakker nieuwe trainer DKOD

(Datum: 12-02-2007)

Het bruist deze zaterdagmorgen weer van de activiteiten in de Renkumse Rijnkom. Zaalvoetbaltalenten van diverse verenigingen tonen hun talenten, in de tennishal werkt het Renkums tennistalent hard om nog beter te worden en de organisatoren van het dansfeest testen hun apparatuur. Toch richt de ook aanwezige delegatie van korfbalvereniging DKOD hun aandacht op andere zaken, namelijk de komst van "hun" nieuwe trainer.

Door: Dick Martens

Aanwezig zijn voorzitter van de Technische Commissie Michiel Hupkes, penningmeester Ferry Roozeboom en secretaris Erik Boelens, met voor zich een contract dat ligt te wachten op de nodige handtekeningen van de nieuwe trainer. En daar verschijnt René Bakker, die na welkom te zijn geheten door Michiel Hupkes en het schudden van de nodige handen het contract met zijn handtekening bezegelt.

Met een ferme handdruk wordt er voor de fotograaf geposeerd en vervolgens wordt het tijd voor een nadere kennismaking.

"Ik zal voor korfbalingewijden in deze omgeving zeker geen onbekende zijn" steekt Bakker van wal "Momenteel ben ik trainer bij het Wageningse SSS, de club waar ook mijn wortels liggen. Heb er jarenlang zelf gespeeld en ben als hoofdtrainer aan mijn tweede periode van 3 jaar bezig".

"Als vereniging ken ik DKOD niet zo goed, maar omdat het eerste team in dezelfde (zaal) competitie speelt ken ik ze wel als een van onze concurrenten. En de huidige trainer Evert Houtriet, die ook een SSS verleden heeft, ken ik erg goed" aldus de gymdocent op een VMBO-school te Maarsbergen.

"We waren er snel uit. Ik heb een aantal positieve gesprekken gevoerd, met afvaardigingen uit het bestuur, de technische commissie en de spelersgroep. Hieruit kreeg ik een goed gevoel en had het idee dat het wederzijds was".

Dat wordt door Hupkes beaamd. "We zaten inderdaad op dezelfde golflengte, zeker qua doelstelling en spelopvatting. We halen met René een brok deskundigheid in huis. Hij was onze eerste keus en als je eerste keus ook toehapt dan is dat het perfecte scenario. Het geeft ook rust binnen de vereniging en binnen de selectiegroep".

Hoewel in het geruchtencircuit de naam René Bakker al de ronde deed en er zelfs even werd gesproken over een trainersruil zal menig een toch de wenkbrauwen fronsen. "Ja, vooral omdat we bij elkaar in de competitie zitten, maakt de overstap pikant, maar ik ga er op de eerste plaats voor zorgen, dat ik

nieuwe
trainer
dkod

met opgeheven hoofd SSS kan verlaten en hoewel de onderlinge confrontatie (zaterdag 17 februari aanstaande in de Rijnkom) een extra lading krijgt ga ik toch voor een overwinning van mijn huidige team" aldus Bakker met een veelbetekenende glimlach, die zich typeert als een rustige coach.

"Als docent ken ik het klappen van de zweep. Je moet variatie aanbrengen in je aanpak. De een is gebaat bij een aai over de bol, terwijl de ander is gebaat bij een strakke aanpak, maar mensenkennis is mij niet vreemd".

De DKOD afvaardiging hoort het allemaal met genoeg aan, er van overtuigd, dat zij de juiste keuze hebben gemaakt.

Er worden nog wat vervolgspraken in de agenda's genoteerd en nog wat kwinkslagen richting de komende confrontatie gemaakt, waarbij Bakker duidelijk maakt, dat er geen presentjes worden gegeven en DKOD er alles aan zal moeten doen om de nederlaag uit de vorige confrontatie (14-8, red.) recht te zetten.

Het werd een moeizaam gelijk spel 9-9 (red, Tempo)

De historie

van DKOD in het kort IX

Diepe dalen en ongekennde hoogtes in de 90-er jaren.

Als u deel 9 aan het lezen bent, zal het u waarschijnlijk opvallen dat sommige stukken vanuit een iets andere insteek op papier gezet zijn. De reden hiervoor is dat ik de mensen deelgenoot wil maken van een stukje beleving, zoals ik die persoonlijk beleefd heb, tijdens de waarschijnlijk roerigste DKOD-jaren in het 75-jarig bestaan. Ik hoop dat ik hierin geslaagd ben, zonder de geschiedenis geweld aan te doen, maar het was in mijn optiek de beste manier om deze periodes te beschrijven. In deel 9 staat de historie beschreven tot aan de zaalfinale in Ahoy, maar voor de finale en de jaren daarna zult u geduld moeten hebben tot deel 10.

DKOD timmerde aardig aan de weg en bleef de gemoederen aardig bezighouden, er was altijd wel iets aan de hand. Op korfbaltechnisch gebied en ook daarbuiten een trendsetter. Ideële sponsoring, naamsverbinding, korfbal testdagen en toonaangevend korfbal om maar even een paar zaken te noemen. In het zaalseizoen 1989-1990 weet DKOD net geen kampioen te worden en moet Fortuna voor laten gaan, het verschil was maar 1 puntje, maar dat was genoeg voor de ploeg uit Delft om de titel op te eisen. Het zou niet de laatste keer zijn dat de finale op een haartje na gemist zou worden.

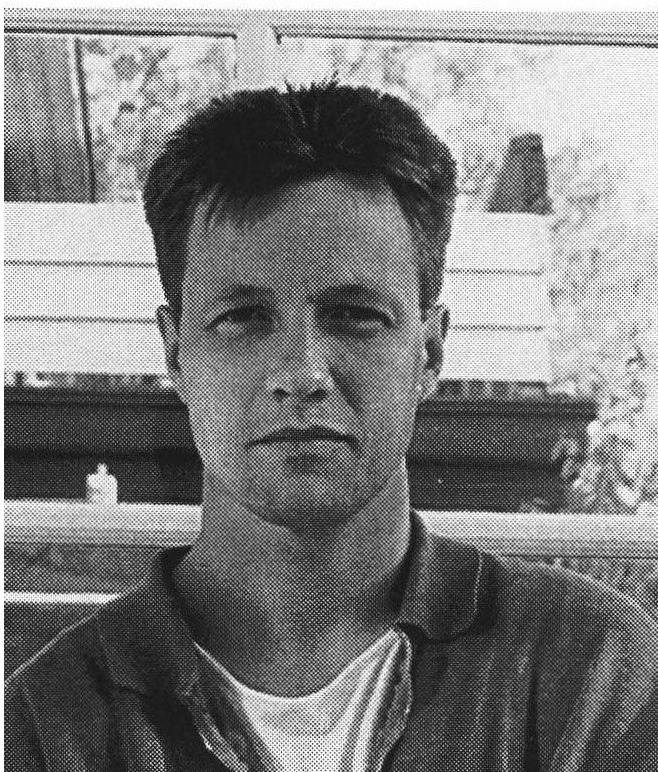
De historie van DKOD gaat eigenlijk over de prestaties van het vlaggenschip van de vereniging, maar uitzonderingen bevestigen de regel en het zou de geschiedenis van DKOD niet compleet maken als de prestatie van DKOD 2 in hetzelfde seizoen niet in de geschiedenis opgetekend zou worden. De jonge ploeg, die in het Nederlands Korfbalblad een getrouwe kopie werd genoemd van de Ben Crum-formatie, wist beslag te leggen op de titel in de hoofdklasse. Ze plaatsten zich hierdoor voor de finale om de Nederlandse titel, die uitgevochten moest worden tegen Rohda 2. De Deetos-hal was het decor van deze titelstrijd en het leek wel een thuiswedstrijd voor de DKOD-ploeg. Voorzitter Kruse van Rohda had in het Nederlands Korfbalblad dan wel geroepen dat bij Rohda alle teams even belangrijk waren, maar er was bijna geen Rohda-supporter te bekennen in Dordrecht, daarentegen waren er verrassend veel DKOD-aanhangers, die hun tweede team naar grote hoogte zagen stijgen. De door Ed Staal gecoachte ploeg demarreerde in de tweede helft van 7-7 tussenstand

naar een 14-10 voorsprong en gaven de beduusde Amsterdammers zo de genadeslag. Eén moment zal nog bij enkele toeschouwers op het netvlies gebrand staan, dat was na een nogal fel duel van Corianne Albers met een Rohda-heer, waarbij de scheidsrechter (Piet van Wijngaarden) beide kemphanen sommeerde om even elkaar de hand te schudden. Corianne bedacht zich geen moment, rende op de Rohdiaan af en gaf hen een kus op zijn wang en was weer even snel verdwenen, de Amsterdammer verbouwereerd achterlatend. Het zal niet aan die kus gelegen hebben, maar DKOD won wel zeer verdiend de Nederlandse titel en dat wilde de supporters maar wat graag weten. Het was een troostprijs in dit seizoen, maar wel een heel erg mooie troostprijs.

Het gemiste kampioenschap van DKOD 1 miste zijn uitwerking op de ploeg niet. Het veldseizoen gaat het echter nog prima en tegen aartsrivaal PKC wordt de titel in de hoofdklasse binnengehaald. De titel was echter nog geen garantie voor een finaleplaats, want in dit seizoen diende er eerst nog een kruisfinale gespeeld te worden. DKOD had als kampioen het voorrecht om de kruisfinale op eigen veld te mogen spelen. De tegenstander was....Rohda. Het lukte DKOD weer niet om de geel-zwarte formatie te verslaan, al waren ze de gedoodverfde favoriet. Weer geen finale, het leek een obsessie te gaan worden. Het rommelde wat binnen de selectie en het vertrek van topspeler Rob Edelenbos naar Oost Arnhem, die duidelijk te kennen had gegeven bij DKOD te blijven, versterkte die onrust. Het ging er sterk op lijken dat de ploeg niet verder wilde met Ben Crum en plaatste het bestuur voor een heel groot dilemma. Doorgaan met Ben Crum, maar zonder de getalenteerde selectie of doorgaan met de selectie, die ook nog eens eiste dat er een volledig hoofdklassewaardig team zou staan. De keuze voor de selectie of Ben laten vallen, dit was niet eens een keuze te noemen uit twee slechte opties, maar eigenlijk een onmogelijke keuze. Het bestuur probeerde alles om de partijen weer op één lijn te krijgen en dat was bijna een dagtaak en ik heb nog steeds heel veel respect voor enkele van mijn medebestuurders, die hun enorme inspanningen helaas niet tot het gewenste resultaat zagen leiden. Vrijwel de gehele ploeg vertrok bij DKOD, maar toch ook Ben die zijn heil zocht bij het Amsterdamse Allen Weerbaar.

DKOD zat aardig in de nesten en ik kan de bijeenkomst van de "achterblijvers" nog zo voor de geest halen. Ab van de Vegte was op vakantie en het was voor mij als vice-voorzitter nou niet direct de prettigste bijeenkomst om te leiden. Voor de DKOD-ers, die deze avond aanwezig waren stond één ding vast, DKOD was hun vereniging en daar wilde men voor knokken, hoe vervelend de situatie dan ook was. Als je achteraf terugblijkt naar die dag, dan besef je pas hoe fantastisch het was, om met deze DKOD-ers tot het besluit te komen dat we gewoon onze huid zo duur mogelijk gingen verkopen. Een kansloze missie, maar wel een missie waar we als vereniging trots op terug mogen kijken.

Het team dat hoofdklasse ging spelen wist op voorhand hoe moeilijk het zou worden, maar ging elke wedstrijd weer vol overgave in en dat met een niet te evenaren enthousiasme, zeker gezien de situatie waarin men zich bevond. De grote nederlagen werden voor lief genomen, maar er stond wel een team dat alles voor elkaar over had, waarin de trainers Adri de Leeuw en Jan Wielink zeker niet vergeten mogen worden. Om een beeld te schetsen van de situatie zeggen de cijfers na 7 wedstrijden genoeg, nog geen puntje was binnengehaald en het doelsaldo van zowel het 1e en het 2e team was schrikbarend 83-139 en 59-147, maar de sfeer daar was niets op aan te merken. Het eerste puntje werd gevierd alsof Ahoy gehaald was en misschien voelde het ook wel een beetje hetzelfde, want het was gewoon een uitstekende prestatie van de ploeg die in het veld stond. Opvallend in dit jaar was de selectie van Arianne van Leeuwen (nu dus Bon!) voor het Nederlands team, want zij speelde tenslotte bij de zekere degradant DKOD, maar dat was gelukkig geen reden om niet geselecteerd te worden en terecht.

Op de achtergrond speelde zich echter iets heel anders af, want de meeste van de vertrokken spelers misten bij hun nieuwe club kennelijk toch iets wat ze bij DKOD wel hadden. Het zat de meesten toch niet lekker, het verhaal DKOD was niet af en zeker niet de manier waarop. Het beste kan ik een citaat uit het interview met Tjeerd de Jong, dat in het kader van ons 75-jarig jubileum verscheen in de historie verwerken, want dat geeft denk ik precies aan wat er speelde.

"Iedereen die betrokken was bij DKOD had een enorme drive. Het is vreselijk jammer dat we er niet in slaagden om die energie als het ware gelijk te richten. Ik heb het als een drama ervaren dat we de boel niet bij elkaar konden houden. Niet de spelers en de coach en ook niet het team en de club. Als team wilden we het beste zijn, Nederlands kampioen worden. De club wilde dat natuurlijk ook, maar had tegelijkertijd andere doelen. Uiteindelijk verloren we als team een beetje het contact met de club (! Niet met de mensen). Het overleg was weg en we vervreemden van elkaar. Onze sportieve ambities en de belangen van de club waren niet meer in lijn. Weet je dat de meeste spelers zich echt DKOD-er voelden. Ongelooflijk dat we dan toch zo van elkaar zijn losgezogen. Verdomme! ik had er mijn beste jaren tot dan toe. Een paradoxale situatie. Misschien dat in een opener, transparantere cultuur een en ander niet was gebeurd, maar..... wellicht waren er dan andere drama's voorgevallen Vreselijk..., ik denk en hoop dat we als de spelers, trainer en club er enorm veel van geleerd hebben. Ik in elk geval wel. Ik heb beter dan tot dan toe de waarde en betekenis van dingen weten in te schatten. Ik realiseerde me achteraf die waarde en ook dat ik nog niet klaar was bij DKOD!"

De oude ploeg kon eigenlijk niet echt zonder elkaar en speelde vriendschappelijk met elkaar op een toernooi en wilde eigenlijk weer met elkaar verder, nu zaten ze niet helemaal lekker bij hun nieuwe club. En in juni 1991 melden ze zich weer bij DKOD, nadat eerst DVO in beeld was geweest, maar DKOD bleek toch bij het overgrote deel van de spelers en speelsters de voorkeur te genieten. Tjeerd de Jong (Oost Arnhem), Koos Bloemsma (DVO), Margrita van de Kolk (Oranje Zwart), Danielle Busch (Dos'46) en Marian Teeuwen (Allen Weerbaar) maakten de overstap naar hun oude vereniging. De initiatiefnemer achter deze terugkeer was Abe de Jong, die op de achtergrond niet een steentje, maar een heel basaltblok bijdroeg, ook

hierover een passage uit het grote interview met Tjeerd de Jong:

“Abe de Jong was de grote initiator. Hij slaagde erin begrip te hebben voor onze standpunten en begrip te kweken voor het standpunten van de club. Hij liet ons realiseren wat het bijzondere van DKOD was en hij zorgde ervoor dat we voelden dat we bij DKOD nog iets van onze korfbalambitie konden realiseren. Hij sprak ons aan op het DKOD-gevoel en hij liet het niet bij woorden, maar nam zijn verantwoordelijkheid in concreet gedrag. Onder meer door manager van het team te worden. Ben de Hond ging met ons aan de slag. De doelen waren expliciet. We wilden op het veld en in de zaal promoveren. We hadden nog steeds de drive om betere korfbalvaarders te worden en wilde dat ook laten zien. We dachten ook flink te moeten knokken omdat we tegen teams moesten spelen die de teruggekomen spelers wel even wilde aanpakken...”

De meningen over de terugkeer waren in de korfbalwereld duidelijk verdeeld, al was het alleen maar dat men de herinneringen aan het fantastische DKOD-spel levend wilde houden, dit gezien de column die in het NK verschijnt:

Column NK: klassieke fout

Als ik in de auto wegsoes, de cassetterecorder draait Derek & the Dominoes en ik hoor Layla en dan nog het liefst heel hard de instrumentale epilaag, dan denk ik: "Hoe mooi was de wereld in 1970?" Ik was jong en onbedorven, speelde de tovenaars in het plaatselijke toneelstuk voor alle lagere scholen. Veroverde met mijn jeugdige basstem gans 'De Harmonie', had een effen zwart trainingsjackje waar ik binnen een half jaar uitgroeide, liet mijn moeder een nummer zeven op de sportbroek naaien want de uprising Johan Neeskens had dat ook, en verder dacht ik dat ik later zou trouwen met een kruising van Melanie en Jerney Kaagman.

Als ik nu in de Kroniek van de Twintigste Eeuw kijk, zie ik dat destijds de Amerikaanse Nationale Garde in Ohio demonstrende studenten (tegen de Vietnam-oorlog) doodschoot, dat de Jantjes de Dam schoonveegden, dat in Jordanië een burgeroorlog uitbrak en dat in het toenmalige Oost-Pakistan (thans Bangladesh) 200.000 mensen omkwamen bij overstromingen. Maar niemand neemt me de zoete herinneringen als kind af. Al het andere bestond in 1970 niet.

Als ik nu de piano van Layla hoor, de akoestische gitaar van Duane Allman en het huilende elektrische gitaargejammer van Eric Clapton, dan ontvouwt zich al het mooie van 1970 voor mijn ogen: de tovenaars, de Europa Cup van Feyenoord, de eerste Tour van Joop, elke avond op het korfbalveld met de zoete broodgeur van de belendende bakkerij in mijn neusgaten en de wegglijdende piano van Layla, vliedend met de vogels in de richting van de Duitse grens. Ik wil ze eigenlijk niet meer zien; de jongens van Derek & the Dominoes, afgezien van het feit dat Duane Allman zichzelf kort na Layla te pletter reed op zijn motor (oh, mooie tragiek - het wonderkind sterft in de fase van ontpopping), en er dus geen reünie meer mogelijk is. Ik wil slechts de zoete memorie.

Het ergst van alles - nog veel erger dan hockey - is namelijk toch wel die vreselijke reüniedrift en dat noemen ze dan bijvoorbeeld "Back to the sixties". Je ziet dan van die hobbezakkige heren van middelbare leeftijd die nog vreselijk hun best proberen te doen met playbacken. Eén grote de

formatie van hun heroïsche 'eens'. Ik mag niet meer kijken van mijn dokter. Is niet goed voor mijn bloeddruk. Soms treden ze ergens op: het liefst in dorpen met namen als Hengevelde, Dokkum of Berkel Rodenrijs. Het is van een triestheid, die me de tranen kruiselings over de wangen doet lopen.

Maar nu ben ik terug van vakantie en nu is er weer een mythe gebroken. Na een coïtus interruptus van een jaar is DKOD herenigd, want het moet er toch maar een keer van komen. Het kampioenschap dan. Toen ze allemaal zo leuk aan het ballen waren bij een toernooi in Almelo, op Hemelvaartsdag, toen vonden ze het toch wel zonde dat ze niet meer met elkaar speelden: de Kozen, de Margritta's, de Tjeerden, de Mariannen en de Daniëls. Ineens waren ze toch wel gelijkgezind, samen stonden ze er ergens voor en hoewel we nu niet moeten verwachten dat ze al in 1993 kampioen van de hoofdklasse worden, gaan ze het toch weer samen proberen. En wie weet: misschien komt Ben volgend jaar ook wel terug.

Hoe heb ik ze gekoesterd: DKOD. Vooral tussen 1987 en 1990. Dat was de manier zoals je korfbal bedreef. Dit was het einde van het Jan -dekt-Mien-imagó. Dit was de Ton Boot-filosofie in het korfbal. Sommige spraken van een sekte en Koos zei eens tegen mij: "Onder dit dak schuilt ons eigen broeikas-effect.

Dat ze niet kampioen werden, was van minder importantie. Ze zorgden voor een cultuurschok. Zo zou ik het ook willen: met die niets ontziende intentie, met dat aanvalsspel, samen winnen, samen huilen. Legendarische wedstrijden waarin Oost-Arnhem werd vernederd. Dat ze op het beslissende moment altijd struikelden, was natuurlijk een teken aan de wand, maar - verdomme - ik wilde dat niet zien, want zorgden ZIJ niet voor de impuls waar korfbal op zat te wachten? Waren zij die de sport wilden ontwikkelen dat eeuwige 2-1-1 korfbal met achter invullen en zijkant insnijden niet strontzat? Was DKOD niet het licht in de duisternis?

En nu zijn ze weer bij elkaar. Weg herinnering aan de belangrijkste fase in mijn korfballeven. Ik herken slechts de klassieke fout onder het lover van Heelsum.

De "nieuwe"selectie kon echter niet starten op het hoogste niveau, maar dat was het gevolg van hun eigen vertrek een jaar eerder. Tjeerd de Jong was echter zeer optimistisch gestemd en er lagen volgens hem nog een paar mooie jaren voor DKOD in het verschiep. Het ging voorspoedig in de overgangsklasse, al werd vreemd genoeg de titel op het veld niet gehaald. De zaalcompetitie was een ander verhaal en de ploeg was al ver voor het einde van de competitie zeker van de titel en promoveerde dan ook met 10 punten voorsprong naar de hoofdklasse.

Ook speelde DKOD zich op een andere manier in de kijker, zo sierde een grote sticker met daarop de titel "DKOD TEGEN RASCISME" de achterzijde van de shirts tijdens één van de thuiswedstrijden in de Rijnkom en waren de trainingspakken voorzien van het logo en tekst van "Amnesty International", waarmee de vereniging ook aantoonde maatschappelijk betrokken te zijn.

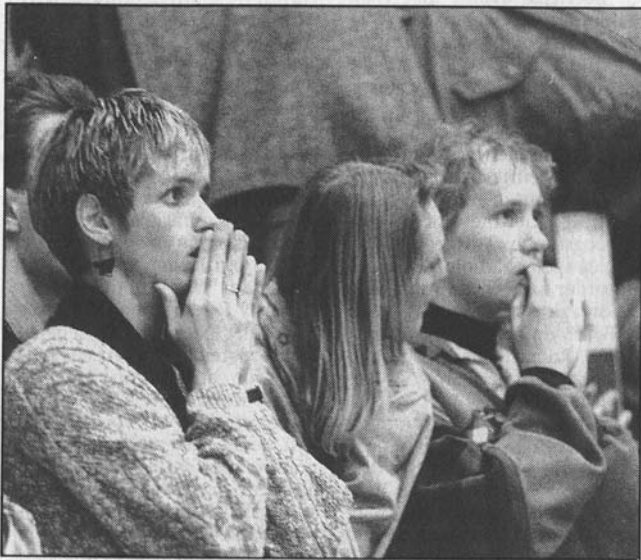
Het hernieuwde optreden in de hoogste klasse was niet gemakkelijk, de ploeg had een paar nieuwe mensen gescout en het was echt een strijd tegen degradatie. Dennis Voshart en Heleen van der Wilt waren twee van de nieuwe aanwinsten in de ploeg en toen wist nog niemand dat zij uit zouden groeien tot twee absolute vedetten in de nationale en internationale korfbalwereld.

De uitwedstrijd tegen Oost Arnhem werd de ommekeer, al was dat zonder trainer Piet Arends die voortijdig de ploeg moest verlaten. Frans Grotendorst, de toenmalige trainer van Oost Arnhem schreef in de krant: "Het leek wel of de ploeg uit een kooi was losgelaten en daar werden wij het slachtoffer van."De

nipte overwinning in Arnhem was de basis voor een langer verblijf op het hoogste niveau, want via overwinningen op AKC en SCO stelde de ploeg het verblijf in de hoofdklasse veilig. In het seizoen 1992-1993 werd ook de promotie naar de hoofdklasse op het veld behaald met maar liefst 12 punten voorsprong. Op het veld bij Kinderdijk werd de titel binnengehaald, met als aandachtig toeschouwer Tjeerd de Jong die herstellende was van een operatie.

De eerste helft van het veldseizoen was geen geweldig succes en de ploeg belandde in de degradatiepoule, dat beloofde niet zo veel goeds voor het zaalseizoen, maar het blijft sport. Het werd een echter een zaalseizoen om nooit meer te vergeten. DKOD zat in een poule met Oost Arnhem en Deetos en was zeker geen titelgegadigde. De resultaten van het vorige seizoen en de eerste helft van de veldcompetitie gaven ook geen enkele reden om DKOD bij het rijtje van favorieten te plaatsen. Eén ding wilde de ploeg zeker niet en dat was weer vechten tegen degradatie. De ploeg bleek echter sterker dan menigeen had gedacht en ging de strijd met Oost Arnhem en Deetos op een geweldige manier aan en de Rijnkom was dan ook elke thuiswedstrijd tot op de laatste plaats bezet. Soms met klinkende overwinningen en soms met een minimaal verschil, maar het zicht op de bovenste plaats werd nooit verloren. Oost Arnhem had het duidelijk wat moeilijker, al waren de wedstrijden tegen DKOD toch altijd iets speciaals. In Arnhem won DKOD in de laatste minuut, terwijl ze vlak voor tijd nog tegen een achterstand aankeken. Het laatste weekeinde moest de beslissing brengen. DKOD moest uit naar Swift in Middelburg, de oude ploeg van Dennis Voshart. Tegen beter weten in volgde ik de ploeg, met nog enkele fanatieke supporters, naar het verre Zeeland. Het zou niet de eerste keer zijn dat een ploeg uit de onderste regionen DKOD pootje zou lichten in het zicht van de haven en havens waren er genoeg daar op de Zeeuwse eilanden. De vrees was gelukkig totaal ongegrond en een klinkende 21-10 overwinning was het resultaat. DKOD had gedaan wat ze moesten doen en was nu afhankelijk van de wedstrijd in Arnhem, waar Deetos op bezoek moest.

Die zondag was heel DKOD voor één keer supporter van Oost Arnhem en de hal was volledig uitverkocht. De volledige rechter tribune was Oranje-Zwart en er ontspan zich een strijd die menig DKOD-er koude rillingen bezorgde. Oost Arnhem leek aan het langste eind te gaan trekken en dat zou de titel voor DKOD betekenen, maar niemand durfde daar aan te denken in het DKOD-kamp. Toen aan het einde van de wedstrijd het kampioenschap DKOD niet meer kon ontglippen kreeg ik het toch wel even te kwaad, want hier had ik een paar jaar geleden toch niet van durven dromen. Gelukkig had ik iemand naast me zitten die precies begreep wat er op dat moment door me heen ging, want naast me zat Annemiek Zweers en haar hand op mijn schouder, daar op die tribune in Arnhem, dat moment koester ik nog steeds. Tjeerd de Jong vluchtte de catacomben in en toen ik even later volgde, stond hij met een wazige blik naar de muur te staren. Wij waren op dat moment de enige twee

♦ *Gespannen kijkt het DKOD-duo Loes Sijmens (l) en Heleen van der Wilt (r) toe hoe Oost Arnhem in het duel met Deetos de Heelsumse ploeg aan een plaats in de NK-finale helpt. (foto Cees Mooij)*

mensen in die gang en het enige wat Tjeerd zei was:

“Hoe is het mogelijk Dirk (hij noemde me eigenlijk nooit Dick) hoe kan dit nou?!” om vervolgens zijn blik weer in een oneindige verte te laten turen, terwijl de tegenoverliggende muur echt maar anderhalve meter verder was. Ik liep de zaal weer in om de laatste minuut mee te maken en de geweldige ontlading bij het DKOD-publiek en zondag of geen zondag, het werd een feestje die dag, waarvoor zelfs Dennis Voshart, vanuit Zeeland nog even naar Renkum kwam. De grote droom Ahoy te halen was echt een feit en dat moest gewoon gevierd worden en het was nog lang onrustig in de Rijnkom.

In deel 10 gaan we verder met de finale in Ahoy en op weg naar de landstitel op het veld. Aan de roerige jaren 90-tig bleek echter nog niet echt een einde te zijn gekomen.

Dick Hoegen.

BINGO

B	I	N	G	O
9	27	41	59	68
14	26	43	57	70

23 maart

20:00

2007

BINGO

Zaterdag 3 maart

Aanvang: 21.00 uur

Einde: 0.00 uur

Voor wie?: D en ouder

Dresscode: Bling Bling!

Entree: € 2,-

(dit om de onkosten wat te dekken.)

BLING
BLING

Definitief Programma

Klasse	WsNum	Datum	Thuisploeg	Uitploeg	Tijd	Lokatie	Scheidsrechter
1C	17409	24-02-07	Oranje Zwart 1	- DKOD 1	19:30	Stilohal	
R1C	14463	24-02-07	DOS'46 3	- DKOD 2	17:45	De Eendracht	
R3E	12194	24-02-07	OA/Olympia Reizen 4	- DKOD 3	15:45	Valkenhuizen	
R5G	8586	24-02-07	Reehorst '45 3	- DKOD 5	15:50	De Reehorst	
A2E	6702	24-02-07	DVO A3	- DKOD A1	18:30	DVO-hal	
A4C	7642	24-02-07	DKOD A2	- SKF A5	18:50	De Rijnkom	Ben
B4D	8059	24-02-07	DKOD B1	- Activitas B1	17:50	De Rijnkom	Erik
C2F	14523	24-02-07	DKOD C1	- DVO C3	16:50	De Rijnkom	Marijke
DHA	7479	24-02-07	Dalto/DSB bank D1	- DKOD D1	11:00	Hoenderdaal	
D2G	11048	24-02-07	DKOD D2	- DOT (O) D1	15:50	De Rijnkom	Geert
D3I	10083	24-02-07	DKOD D3	- OA/Olympia Reizen DM3	14:50	De Rijnkom	Chiara
E4-1B	12074	24-02-07	SIOS '61 E2	- DKOD E2	11:00	De Dumpel	
E4-1C	8024	24-02-07	DKOD E1	- SSS E3	14:00	De Rijnkom	Lienke

Klasse	WsNum	Datum	Thuisploeg	Uitploeg	Tijd	Lokatie	Scheidsrechter
1C	17563	3-03-07	DKOD 1	- Fortissimo 1	19:30	De Rijnkom	wa
R1C	14351	3-03-07	DKOD 2	- Unitas 2	18:15	De Rijnkom	wa
R3E	6632	3-03-07	DKOD 3	- Synergo 5	17:00	De Rijnkom	wa
R5F	16026	3-03-07	Antilopen 4	- DKOD 4	20:10	De Korf	
R5G	8177	3-03-07	Viking 4	- DKOD 5	16:15	MariÛnhoeve West	
A2E	8663	3-03-07	DKOD A1	- DVO A3	15:50	De Rijnkom	Ruud
B4D	13800	3-03-07	SKF B4	- DKOD B1	12:00	Rembrandt College	
C2F	14004	3-03-07	Rheko C1	- DKOD C1	11:00	De Hangmat	
D3I	7242	3-03-07	Wesstar-Total Projec D2	- DKOD D3	14:50	De Pals	
E4-1B	14666	3-03-07	EKCA E3	- DKOD E2	11:00	Elderveld	
E4-1C	8858	3-03-07	RDZ E1	- DKOD E1	11:15	Dijnselburg	
F1M	12804	3-03-07	DKOD F1	- SSS F1	15:00	De Rijnkom	Marijke

Klasse	WsNum	Datum	Thuisploeg	Uitploeg	Tijd	Lokatie	Scheidsrechter
R5F	6452	10-03-07	DKOD 4	- Hebbes 2	18:15	De Rijnkom	Ruud
A2E	6124	10-03-07	Fortissimo A1	- DKOD A1	12:05	De Bosrand	
A4C	14951	10-03-07	DKOD A2	- Reehorst '45 A1	17:00	De Rijnkom	Ben
C2F	10454	10-03-07	Duko C1	- DKOD C1	10:00	Endesprong	
D2G	11993	10-03-07	DKOD D2	- VADA 1925 D1	16:00	De Rijnkom	Chiara
D3I	7122	10-03-07	DKOD D3	- Wesstar-Total Projec D2	15:00	De Rijnkom	Lienke
E4-1B	11899	10-03-07	DKOD E2	- EKCA E3	14:00	De Rijnkom	Geert
E4-1C	6985	10-03-07	KCD E1	- DKOD E1	12:30	Steinheim	

HOME | Over DKOD | Sportinfo | Teaminfo | Activiteiten | Nieuwsarchief

Laatste programma nieuws?

www.dkod.nl

KLEDING

Heb je iets nodig of iets in de aanbieding neem dan contact op met:

Mariëlle Albers

Haar e-mail adres is: Marielle1968@planet.nl

SCHOENEN

Ledenadministratie

De ledenadministratie dient rechtstreeks benaderd te worden bij:

- opgave van leden
- bedanken van leden
- opgave van donateurs
- zaken betreffende de contributiebetaling

De contributieregeling vanaf 01-07-2006 voor DKOD is als volgt:

Senioren	(19 jaar en ouder)	€ 17,90 p/p p/mnd
Junioren	(16 jaar en ouder)	€ 12,75 p/p p/mnd
Aspiranten	(12 jaar en ouder)	€ 9,55 p/p p/mnd
Pupillen	(6 jaar en ouder)	€ 7,50 p/p p/mnd
Welpen	(jonger dan 6 jaar)	€ 5.20 p/p p/mnd
Midweekers	(<u>hele seizoen</u> midweekcompetitie)	€ 13.25 p/p p/mnd
Overige leden	(niet spelend e.d.)	€ 5,00 p/p p/mnd

Bedanken als lid van DKOD tijdens het verenigingsjaar (1 juli tot en met 30 juni) houdt toch de verplichting van betaling van de gehele jaarcontributie in, omdat DKOD op haar beurt ook de gehele bondscontributie voor die periode dient te betalen.

Bankrekening 35.50.75.997 t.n.v. D.K.O.D. te Renkum

Voor inlichtingen over contributiebetaling kunt u terecht bij de ledenadministrateur:
J. van Huenen, Th. de Bockweg 44, 6871 EJ RENKUM, Tel + Fax 0317 – 312944
e-mail: jvhuenen@planet.nl

<i>Erik Hoogteijling</i>	03-03
<i>Mirella Westerhuis</i>	03-03
<i>Olaf Geurts</i>	07-03
<i>Suzanne Joosten</i>	07-03
<i>Ab van de Vegte</i>	08-03
<i>Daphne Leertouwer</i>	09-03
<i>Maarten van Hees</i>	12-03
<i>Bart Crum</i>	14-03
<i>Nory Schouten</i>	14-03
<i>Hans Jansen</i>	17-03
<i>Robby Beekhuizen</i>	19-03
<i>Jan Wrekenhorst</i>	23-03
<i>Ilene Cleveringa</i>	26-03
<i>Christiaan Uijlenbroek</i>	28-03
<i>Debbie van de Weerd</i>	29-03
<i>Marieke Jochems</i>	30-03
<i>Martijn Landman</i>	30-03

Nieuwe leden: Suzy Hoogteijling

**ADVERTENTIES
BINNENKANT
COVER-ACHTER**

ACHTERKANT